

SCRISOARE CATRE ROMANI

Gânduri de lectură biblică și rugăciune

Scrisoarea apostolului Pavel către Romani

Ghid de studiu biblic 2020

pastor Octavian D. Baban
www.obinfonet.ro

Continut

Partea I: Introducere.....	5
Autor și destinatari.....	5
Mesajul de ansamblu.....	6
Argumentul scrisorii.....	7
Împărțirea pe săptămâni a lecturii.....	8
 Partea II: Lecții săptămânale.....	11
Ianuarie.....	11
2, Rom 1:1-17, Suntem chemați la Evanghelia credinței, 1:16-17.....	11
9, Rom 1:18-32, Să ne ferim de necredință și rătăcirile ei, 1:22-23.....	13
16, Rom 2:1-29, Judecata inimii și a gândurilor umane, 2:9-10.....	15
23, Rom 3:1-20, Condamnarea păcatului este dreaptă, 3:9-10.....	17
30, Rom 3:21-31, Neprihănirea vine prin credință în Isus, 3:28.....	19
Februarie.....	21
6, Rom 4:1-25, Avraam, tatăl și exemplul celor credincioși, 4:11-12.....	21
13, Rom 5:1-11, Credința în Isus aduce pacea cu Dumnezeu.....	23
20, Rom 5:12-21, Hristos aduce harul, unde Adam a adus pedeapsa...	26
27, Rom 6:1-23, Suntem botezați în moartea și învierea lui Hristos...	28
Martie.....	31
5, Rom 7:1-25, Legea este bună, dar păcatul este distructiv, 7:12-13...	31
12, Rom 8:1-17, Suntem biruitori cu Hristos, prin Duhul Sfânt.....	34
19, Rom 8:18-27, Avem viața nouă prin Duhul Sfânt, 8:27-28.....	37
26, Rom 8:28-39, Păstrați în har prin alegere și dragoste divină, 8:28-39	
Aprilie.....	42
2, Rom 9:1-32, Domnul alege, are planuri și decizii drepte, 9:15-16...	42
9, Rom 10:1-21, Credința este pusă la îndemâna noastră, 10:9-10.....	45
16, Rom 11:1-16, Israel are o rămășiță binecuvântată, 11:11-12.....	47
23, Rom 11:17-36, Mântuirea este oferită în dar tuturor, 11:32.....	49
30, Rom 12:1-21, Creștinii slujesc în unitate și iubire, 12:3, 16.....	51
Mai.....	53
7, Rom 13:1-14, Creștinul respectă țara în care trăiește.....	53
14, Rom 14:1-15:7, Creștinii tari și dragostea creștină.....	55
21, Rom 15:8-33, Importanța planificării în lucrarea misionară.....	58
28, Rom 16:1-27, Importanța legăturii frățești și evanghelia.....	60

Partea I: Introducere

Scrisoarea apostolului Pavel către romani este prima din seria de scrisori ale lui Pavel din Noul Testament. Ea a fost scrisă a treia sau a patra la rând, istoric vorbind, după Galateni și 1-2 Tesaloniceni. Este una din cele mai profunde, citite și citate epistole, în care sunt explicate învățăturile de bază ale credinței creștine. Pentru acest motiv și noi, ca cititori moderni, beneficiem mult de adevărurile ei.

Autor și destinatari

Mulți părinți ai Bisericii începând cu Ignațiu, Policarp, Iustin Martirul, Irineu, au confirmat că Pavel este autorul epistolei, încă din primele două secole. Este foarte posibil ca Pavel să fi scris această epistolă în Corint. Se observă, astfel, că epistola este dusă de Fibia (Fivi), o diaconiță din Chencrea, portul Corintului (16:1-2) și că un lider din Corint, Gaius, este gazda lui Pavel (16:23, vezi și 1 Cor 1:14).

Epistola a fost scrisă cândva între anii 56 – 57. Pavel spune în Romani 15:26-28 că tocmai a încheiat strângerea de fonduri (colecta) pentru creștinii săraci din Ierusalim. Spre sfârșitul celei de a treia călătorii misionare, într-adevăr, Pavel a stat trei luni în Corint (Fapte 20:1-3), după care s-a dus la Ierusalim, cu ajutoare pentru creștini (AD 57).

Pavel le scrie această scrisoare tuturor creștinilor din Roma (Romani 1:7, 15).¹ Aici erau mulți iudei și cel puțin 10 sinagogi.² În momentul când Pavel scrie Romani, bisericile creștine aveau un mare număr de membri ne-iudei, veniți dintre neamurile păgâne (poate că ei formau majoritatea, vezi Romani 1:5, 1:12-14, 11:19-22, 25-28; 11:13).³ Între evrei și acești convertiți se pare că erau adesea discuții aprinse cu privire la planurile lui Dumnezeu

¹ Pe lângă nume ca Acuilas, Priscila (Prisca), Epenet, Ampliatius, Iunia și Andronic, Staches și Rufus (Romani 16:3-5), care indică prezența în Roma a unor creștini din Efes, sunt amintite nume ale unor persoane despre care se știe că trăiau în Roma, cum sunt: Aristobul și casa lui - 16:10 (Aristobulus: el era nepotul lui Irod și se stabilise în Roma); Narcis sau Narcissus - 16:11 (posibil, un slujitor al împăratului Claudius) etc.

² Comunitatea iudaică din Roma era numeroasă și influentă; înainte de edictul lui Claudius (49) se pare că în Roma trăiau aprox. 30,000-40,000 de evrei. Mulți teologi din prima jumătate a secolului XX, consideră că biserica din Roma era alcătuită majoritar din evrei.

³ Studiile recente consideră că majoritatea creștinilor din Roma erau, totuși, dintre neamuri, nu iudei.

în istorie. Dacă iudeii erau poporul ales, de ce păreau a fi părăsiți de Dumnezeu? Nu cumva romanii au devenit noul popor ales, de vreme ce ei au cucerit lumea și aveau o justiție aproape la fel de puternică, precum erau și legile lui Moise? Răspunsul iudeilor era că Legea este revelația lui Dumnezeu, o lumină de care acum beneficiază și neamurile și care trebuie respectată.

Această dezbateră i-a divizat în două tabere, se pare, în creștini stricți, care doreau să țină Legea și creștini mai liberi, dintre romani, care aveau ca prioritate credința. Pavel le scrie această scrisoare cu mai multe intenții în minte.

Mesajul de ansamblu

Se pot observa mai multe teme ale epistolei, care arată împreună intenția lui Pavel, sau scopul scrisorii.

1) Un scop evanghelistic. Ca pastor, deși nu înființase el Biserica din Roma, Pavel vrea să le prezinte evanghelia ca să o poată și ei trăi și predica celor din jur(1:11).

2) O intenție de mediere. Pavel încearcă să îi împace pe creștinii iudei și pe cei romani, și să atragă ambele grupuri la misiune și evanghelizare.

3) Un scop misionar. Pavel dorește să îi salute pe toți și le spune planurile sale de misiune, cu gând ca ei să îl sprijine în proiectul „Spania” (cap. 15).

4) Un scop testamentar. Este posibil ca în fața profețiilor că va avea de suferit la Ierusalim, Pavel să fi încercat o prezentare complexă a evangheliei predicate de el, ca un fel de testament evanghelistic. Ideea era ca să se asigure că această învățătură este transmisă clar celor din Roma.

Pe ansamblul ei, epistola are un caracter catehetic, argumentativ. Se poate observa cum Pavel își ajustează stilul și mesajul la cultura cititorilor săi. El începe cu o prezentare generală a istoriei civilizației omenești, de la creație până la momentul de atunci, arătând în ce constă decăderea omenirii în necredință, idolatrie și imoralitate. El le prezintă cititorilor planul lui Dumnezeu de mântuire începând cu primii oameni (cap. 1-2), până la vremea sfârșitului (cap. 9-11).

În al doilea rând, Pavel se folosește în discuția neprihănirii și a Legii de faptul că evreii aveau Legea lor de pe Sinai, iar păgânii, adică romanii, aveau propriul sistem juridic. Metoda este una foarte relevantă, deoarece se

știe că romanii erau mândri de sistemul lor juridic, dreptul roman fiind la baza dreptului modern.

În forma prezentă, scrisoarea reprezintă epistola lui Pavel către toți creștinii romani (Romani 1-15), la care se adaugă și salutul său special către creștinii efeseni care locuiau în Roma (Romani 16).⁴

Argumentul scrisorii

În ce privește ideile epistolei, unii comentatori au sugerat că Pavel a combinat trei mesaje anterioare. Primul mesaj are două părți, Romani 1-4 și Romani 9-11 (despre lucrarea lui Dumnezeu în istoria lui Israel). Al doilea este Romani 5-8 (despre credință) și a fost așezat între cele două jumătăți ale primului mesaj. Al treilea mesaj este unul practic, despre viața credincioșilor în Biserică, Romani 12-15. Totuși această împărțire rămâne una speculativă. Se observă însă distinct, aceste părți, 1-4, 5-8, 9-11, 12-15.

STRUCTURA ÎN DOUĂ PĂRȚI

Se poate spune că, în principal, epistola are două părți mari: (1) o parte teologică, cap. 1-11, și (2) o parte de îndemnuri practice, cap. 12-15. Partea practică are teme noi, cum ar fi slujirea în dragoste, respectul față de stat și reprezentanții săi, relații de compasiune și slujire între creștinii „tari” și cei cu o conștiință mai „slabă”.

STRUCTURA ÎN CINCI PĂRȚI

Se poate alcătui și o structură în cinci părți a epistolei, în care secțiunile de perspectivă istorică asupra mântuirii sunt împletite cu cele tematice. Astfel, după introducerea lungă (1:1-17) am putea identifica următoarele părți (fără introducere și încheiere):

Introducere (1:1-17)

1. Istoria mântuirii: și iudeii și grecii sunt vinovați (1:18 - 3:20)
2. Îndreptățirea vine numai prin credință (3:21-5:21)
3. Îndreptățirea se face cunoscută prin viața sfântă (6:1-8:39)
4. Istoria mântuirii: Dumnezeu mai are un plan cu Israel (9-11)
5. Îndreptățirea conduce la slujire și mărturie practică (12-15)

Încheiere (16)

⁴ Pavel îi salută pe Priscila și Acuila (Romani 16:3; aprox. 56-57), care fuseseră mai înainte în Efes (1 Cor 16:19) și pe care îi găsim din nou aici, în 2 Tim 4:19 (aprox. 66-67). De asemeni, în Romani 16:5, Paul îl salută pe Epenet, „primul convertit din Asia”. Este posibil ca Romani să fie scrisoarea către romani trimisă efesenilor care se aflau în Roma.

STRUCTURA PE BAZA IDEII DE BILANȚ

Cele două părți ar putea fi descrise ca o structură simplă, bazată pe două mari bilanțuri sau evaluări ale vieții creștine, un bilanț doctrinar și un bilanț al consecințelor practice. Schema generală a epistolei include trei părți (introducere, cuprins și încheiere), are două tranziții importante și în cadrul prezentării de bază face cinci bilanțuri esențiale ale evangheliei.

1. Introducere: Neprihănirea este posibilă (1:1-15)

A. Salutări și prezentarea evangheliei (1:1-7)

B. Rugăciune, planuri pentru Roma (1:8-15)

Tranziție misionară și crez: evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea tuturor oamenilor (1:16-17).

2. Cele cinci bilanțuri ale credinței creștine

I. *Bilanțul vinovăției:* toți sunt vinovați (1:18-3:20)

II. *Bilanțul crucii și al botezului:* suntem neprihăniți prin credință în Hristos (3:21-6:23)

III. *Bilanțul biruinței prin Duhul Sfânt:* avem viață nouă prin puterea și îndemnul Duhului Sfânt (7:1-8:39).

IV. *Bilanțul istoriei mântuirii:* Rămășița lui Israel va crede în Hristos, în final (9:1-11:36)

V. *Bilanțul etic:* cei neprihăniți trebuie să trăiască în unitate, sfințenie și slujire practică, în dragoste (12:1-15:13)

Tranziție misionară și crez: evanghelia are, în continuare, succes între neamuri (15:14-16)

3. Încheiere: planuri de viitor, îndemnuri (15:17-16:27)

1. Re-afirmarea chemării misionare (15:17-21)

2. Planuri pentru Roma și Spania (15:22-33)

3. Salutări finale (16:1-24)

4. Doxologie (16:25-27)

Împărțirea pe săptămâni a lecturii

Studiul biblic de față parcurge Epistola către Romani în 22 de lecții. Unele capitole au fost împărțite în două sau trei lecții pentru că erau lungi și dificile la citit și interpretat. În general, ritmul citirii este de un capitol pe săptămână. Citiți cu rugăciune Cuvântul lui Dumnezeu ca să puteți

beneficia de lumina și puterea sa transformatoare. Discutați cu cei din grup întrebările și răspunsurile. Căutați să puneți întrebări și notați-le, ca să ajungă la păstori și prezbiteri și să le putem aminti în Biserică. Bucurați-vă de ocazia de a ne hrăni cu adevărurile de bază ale Scripturii și credinței. Comunicați și altora ce ați găsit important și de folos în această epistolă prețioasă.

IANUARIE

2, Rom 1:1-17, Suntem chemați la Evanghelia credinței, 1:16-17
 9, Rom 1:18-32, Să ne ferim de necredință și rătăcirile ei, 1:22-23
 16, Rom 2:1-29, Judecata inimii și a gândurilor umane, 2:9-10
 23, Rom 3:1-20, Condamnarea păcatului este dreaptă, 3:9-10
 30, Rom 3:21-31, Neprihănirea vine doar prin credință, 3:28

FEBRUARIE

6, Rom 4:1-25, Avraam este tatăl credincioșilor, 4:11
 13, Rom 5:1-11, Credința ne aduce pacea cu Dumnezeu, 5:1
 20, Rom 5:12-21, Adam a adus pedeapsa, Hristos aduce harul, 5:17
 27, Rom 6:1-23, Botezul morții și învierii lui Hristos, 6:3-4

MARTIE

5, Rom 7:1-25, Legea este bună, dar păcatul este distructiv, 7:12-13
 12, Rom 8:1-17, Suntem biruitori cu Hristos, prin Duhul Sfânt, 8:15-16
 19, Rom 8:18-27, Avem viața nouă prin Duhul Sfânt, 8:26-27
 26, Rom 8:28-39, Păstrați în har prin alegere și dragoste divină, 8:28

APRILIE

2, Rom 9:1-32, Domnul alege, El are planuri și ia decizii, 9:15-16
 9, Rom 10:1-21, Credința este pusă la îndemâna noastră, 10:9-10
 16, Rom 11:1-16, Israel are o rămășiță binecuvântată, 11:11-12
 23, Rom 11:17-36, Mântuirea este oferită în dar tuturor, 11:32
 30, Rom 12:1-21, Creștinii slujesc în unitate, 12:3,16

MAI

7, Rom 13:1-14, Creștinul își respectă țara în care trăiește, 13:7-8
 14, Rom 14:1-15:7, Creștinii tari și dragostea frățească, 4:19, 5:1-2
 21, Rom 15:8-33, Planifică lucrarea misionară, 15:18, 20
 28, Rom 16:1-27, Ține legătura prin saluturi și îndemnuri, 16:13, 19

Partea II: Lecții săptămânale

Ianuarie

2, Rom 1:1-17, Suntem chemați la Evanghelia credinței, 1:16-17

Versetele 1:1-17 reprezintă una din cele mai compacte și mai cuprinzătoare introduceri din epistolele lui Pavel. În doar câteva pasaje, Pavel le arată romanilor în ce constă evanghelia și care este misiunea sa apostolică. Apoi, îi anunță despre subiectul principal al scrisorii: el vrea să le aducă vestea bună despre nevoia de credință în Hristos și despre puterea acestei credințe în viața lor (16-17).

A. DESCRIEREA EVANGHELIEI

Dumnezeu a început cu mult timp în urmă să îi anunțe pe oameni despre evanghelia mântuirii. De ce este așa de importantă această evanghelie (vs. 1-2)?

Priviți la descrierea evangheliei în vs. 3-6. Care este subiectul principal al evangheliei? Ce detalii ni se dau despre umanitatea și divinitatea lui Isus Hristos? Cine l-a înviat pe Hristos și de ce a înviat Isus? Observați că evanghelia aduce toate popoarele la Hristos, ca toți să fim ai lui (vs. 5-6). De ce? Cum ați experimentat voi această direcție a evangheliei?

B. SITUAȚIA CELOR DIN ROMA

Pavel dorește ca vizita sa în Roma, să le aducă tuturor un beneficiu reciproc (8-13). Credeți că este doar modest? De ce această declarație poate fi un bun model sau exemplu pentru întâlnirile frățești? Se vede lucrul acesta și la întâlnirile grupului vostru? La ce credeți că se referă expresia „un dar duhovnicesc” (11)?

Remarcați în același timp că au existat lucruri, persoane sau situații, care l-au împiedicat pe Pavel să ajungă la Roma până atunci, deși el își dorise foarte mult (13). De ce, uneori, Dumnezeu lasă și piedici în calea planurilor noastre? Era scopul lui Dumnezeu ca Pavel să nu ajungă la Roma sau este vorba despre altceva? Când crezi că apariția unei piedici este motiv să renunți la un plan pe care îl ai și când crezi că piedicile nu sunt decât un test ca să devii și mai hotărât și mai perseverent în atingerea unui scop bun?

Mai departe, de ce crezi că Pavel se simțea dator față de cei învățați, dar și față de cei mai puțin educați (v. 14)? Unde se întâlnea el cu oamenii din aceste două categorii? Credeți că și noi ar trebui să fim pregătiți să vestim

9, Rom 1:18-32, Să ne ferim de necredință și rătăcirile ei, 1:22-23

După ce Pavel ne-a arătat că a fost ales de Dumnezeu ca apostol cu misiunea de a transmite evanghelia credinței, a ascultării de Hristos, el ne arată în ce situație dezastruoasă a ajuns lumea prin păcat (1:18-32). El face o descriere semi-istorică a decăderii lumii antice, care pare să plece chiar din momentele creației din Geneza. Astfel, înțelegem ravagiile aduse de păcat, precum și sentința fără echivoc pe care o dă Dumnezeu. În multe feluri, această descriere se potrivește și situației în care se află astăzi omenirea. Credeți că am decăzut oare chiar mai jos decât cei din secolul întâi?

A. JUDECATA LUI DUMNEZEU

Sentința corectă a mâniei lui Dumnezeu se arată în 1:18. Ea este dată din ceruri și se referă la orice necinstire a lui Dumnezeu, la orice nelegiuire prin care adevărul este acoperit, ca să nu iasă la iveală. În ce privințe nesocotirea lui Dumnezeu apare și în oamenii de astăzi? Dar înăbușirea adevărului?

Judecata lui Dumnezeu se bazează pe faptul că există dovezi despre Dumnezeu și pot fi cunoscute, dar sunt ignorate (1:19-20). Versetul 20 este foarte discutat. Se văd sau nu se văd însușirile lui Dumnezeu în cartea naturii? Dați exemple de însușiri care se văd clar. Ce cunoașteți, de exemplu, despre designul sau proiectarea inteligentă a universului (procesele naturale, organismele, funcționarea lor indică o inteligență care nu poate apărea la întâmplare)? Ce cunoașteți despre principiul antropocentric (lumea în forma actuală are exact caracteristicile care fac cu putință existența omului)? Puteți menționa și trăsături divine care nu se înțeleg clar din cartea naturii? Romani 1:20 spune că este nevoie de o cercetare atentă, dar nu ne spune că putem cunoaște bine absolut tot ce dorim. Ceea ce se poate cunoaște însă este clar și suficient pentru a dovedi orbirea noastră.

B. DECĂDEREA OMENIRII, 21-22.

Bifează ce cauze au dus la această decădere a omenirii: necunoașterea; lipsa de închinare; lipsa de recunoștință; lipsa de concentrare; gândirea încurcată; lipsa de pricepere; mândria de a fi înțelept; mândria de a fi bogat; închinarea falsă la idoli, oameni și animale; analfabetismul; violența domestică.

Aceste cauze din 21-22 au dus la o stare gravă pe care Biblia o numește „nebuție” - poți explica de ce o numește așa?

16, Rom 2:1-29, Judecata inimii și a gândurilor umane, 2:9-10

Aici este judecată superioritatea cu care se uitau iudeii la neamuri. Și noi suntem tentați să ne uităm uneori de sus la cei pe care îi considerăm lipsiți de adevărata credință. Avem dreptate să facem așa și să îi judecăm părtinitor? Cum ar trebui să ne purtăm curat și în dragoste creștină?

Iudeii se bazau pe alegerea lui Avraam, pe Legea lui Moise și pe circumcizie. Apoi și pe profețiile Scripturii. Ei erau foarte mândri cu aceste intervenții divine în istoria lor. Pavel le arată însă că nu primirea Legii, ci respectarea Legii era importantă, iar ei nu o puteau ține bine, complet! Practic, nu erau mai buni decât păgânii. Pavel le arată că și păgânii romani sau greci (sau barbari) au o formă de Lege în conștiința lor, care îi condamnă prin gândurile lor și le arată că sunt pierduți și au nevoie de mântuire.

A. FERESTE-TE DE MÂNDRIA RELIGIOASĂ.

1. Dacă am fi mai modești, am recunoaște că și noi cădem în capcanele greșelii, ca toți oamenii. Iudeii îi judecau pe păgâni, dar ei înșiși aveau inima împietrită sau făceau păcate(2:1-6, vezi 5). Putem vedea calități în toți oamenii, nu doar defecte, așa încât să îi iubim și să le putem vesti evanghelia corect și cu dragoste?

2. Judecata lui Dumnezeu aduce o egalitate a șanselor, pentru toți, evrei sau „greci” (7-11, 25-27). Pedepsele lui Dumnezeu peste cei ce fac răul sunt aceleași pentru toți (8, 9). Spune care sunt și descrie-le. Răsplătirea lui Dumnezeu pentru cei ce fac binele și caută voia lui este aceeași pentru toți (7, 10). Descrie pe scurt aceste răsplătiri. Ce deosebire mai rămâne atunci între evrei și „greci” (11)?

În 25-27 Pavel merge mai departe și le arată că iudeii sunt egali cu „grecii” și în ce privește tăierea împrejur (circumcizia). Adică, circumcizia iudeilor nu are importanță, dacă nu ascultau Legea, iar ne-circumcizia „grecilor” contează cât o circumcizie, dacă ei îl cautau pe Dumnezeu. De ce Dumnezeu se uită atât de tare la inimă și nu la semnele exterioare (lege, tradiții, tăiere-împrejur)? Crezi că există și astăzi tendința ca oamenii să se mândrească cu religiozitate exterioară (îmbrăcăminte, coafură, program, regim alimentar, zeciuială, prezență la adunare, implicare în lucrările Bisericii, etc.), în timp ce inima lor este plină de ură, invidie, poftă, mândrie și neascultare? De ce?

23, Rom 3:1-20, Condamnarea păcatului este dreaptă, 3:9-10

Romani 3 se concentrează pe descrierea stării decăzute a iudeilor înaintea lui Dumnezeu, dar în mod special, pe faptul că toți oamenii sunt păcătoși. În prima secțiune, 3:1-20, aflăm că toți suntem păcătoși (vezi și 3:23), iar păcatul este pe drept condamnat de Legea lui Dumnezeu. Experiența istoriei evreilor este o ilustrație că, deși poți să ai și să cunoști Legea și să citești profeții, nu te poți conforma lor în mod perfect și nu îți poți câștiga mântuirea prin ascultarea de Lege.

A. NIMENI NU POATE NEGA MOȘTENIREA GLORIOASĂ A IUDEILOR, CHIAI DACĂ AU GREȘIT

Mai întâi vine întrebarea de ce au evreii o anumită întâietate între popoare (1-4)? Ai putea, de exemplu, să afli câți premiați Nobel au fost sau sunt evrei, câți premiați pentru matematică sau științe economice, câți inventatori (20% spun statisticile, deși evreii sunt sub 0.2% din populația omenirii).

Pavel spune aici că meritul lor cel mai mare este că li s-a dat Cuvântul Domnului (2). Vezi ce putere are Cuvântul lui? Vezi cum planurile divine anunțate în Biblie, stau în picioare, de-a lungul istoriei, în ciuda necredinței omenești a evreilor (3)? Pavel afirmă răspicat că Scriptura este adevărată, iar toți oamenii vor fi dovediți greșiți și înșelători (Psa. 51:4, și Psa. 116:11). De aceea, întreabă-te, recunoști această condamnare? Apoi, cât de mult citești tu Scriptura? Cât de mult crezi tu Cuvântul lui Dumnezeu? Ce pasaj din Biblie ai citit recent la care poți să zici, Doamne, Tu ai deplină dreptate, iartă-mă, pentru că am greșit?

B. FEREȘTE-TE DE CAPCANA DE A SPUNE CĂ PĂCATUL ÎNCURAJEAZĂ HARUL

Unii iudei aveau o întrebare vicleană, dacă nu cumva Pavel spune că păcatul are o contribuție ascunsă la gloria lui Dumnezeu (5-8)? Îi face păcatul vreo favoare ascunsă lui Dumnezeu, dându-i ocazia să fie iertător?

Acești oameni vicleni din Roma voiau să pară inteligenți și doreau să își justifice păcatele. Astăzi, de exemplu, Islamul spune că Dumnezeu atunci când a creat lumea, și-a făcut singur un bine, pentru că a creat omul ca să aibă pe cine să iubească și de cine să se îndure. În creștinism, noi știm că Dumnezeu nu a creat lumea din nevoie, ori silit de ceva, ci din plăcere și spre gloria sa. Dumnezeu în Sfânta Treime este veșnic și a avut mere parte de iubire și de relații profund satisfăcătoare, între Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Ferește-te să cazii în astfel de capcane în care să pară că îi faci o favoare lui Dumnezeu și îi spui tu ce să facă. Nu spune, de exemplu, „Dumnezeu e tatăl nostru, El ne-a creat: deci, trebuie să ne ierte, atunci, e datoria lui, nu?” Sau „Noi îl facem cunoscut în lume, căci suntem chipul lui – e nedrept dacă ne pedepsește pentru greșelile noastre”...; sau „Dumnezeu nu este

30, Rom 3:21-31, Neprihănirea vine prin credință în Isus, 3:28

Soluția la condamnarea celor păcătoși, pe care Legea îi dovedește greșiți, cu toții, apare în Romani 3:21-31. Neprihănirea nu o primim decât prin credință în Hristos. Acest adevăr important trebuie să îl cunoaștem bine și să îl punem adânc la temelia vieții noastre.

A. CE ÎNSEAMNĂ „NEPRIHĂNIRE” ȘI DE CE AVEM NEVOIE DE EA

Înseamnă ea oare nevinovăție, ori lipsă de pete morale, de acuzații, este o stare juridică de achitare a vinovaților, sau este chiar o stare spirituală nouă, de fapt? Se referă ea la un caracter nou? Cuvântul grecesc *dikaiosynē*, folosit aici de Pavel, a fost tradus în mai multe feluri, ca „neprihănire”, „îndreptățire”, „dreptate”, „justificare”.

Dreptatea sau „neprihănirea” este o noțiune foarte importantă în Biblie. Dumnezeu este drept și bun, credincios și îndurător. Neascultarea de Dumnezeu, stricarea lucrărilor lui, acuzarea lui prin răzvrătire, te fac să ajungi „nedrept”, încărcat de păcate și strâmb în suflet. Uneori, această stare de neputință de a face binele se numește „moarte spirituală”. A deveni neprihănit înseamnă că ai reușit să scapi de vinovăție și de sursa ei, păcatul, și te-ai vindecat de răzvrătirea din inimă, de caracterul strâmb. Profetul Ieremia 17:9-10 zice așa: “Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască? Eu, Domnul, cercetez inima, și încerc rărunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui.” Ai simțit și tu această realitate? În ce situații? Dumnezeu păstrează o moștenire bună, eternă, în univers, pentru oameni, dar numai pentru cei neprihăniți. Însă cum pot să ajung neprihănit?

B. CALEA CORECTĂ DE DEVENI NEPRIHĂNIT SAU DREPT

Romani 3:21-22 ne arată calea de a ajunge neprihănit. Așadar, neprihănirea o dă doar Dumnezeu – și El nu are nevoie de Lege, deși Legea și profeții vorbesc despre neprihănire. Neprihănirea o dă Dumnezeu, prin credință în Hristos Isus, „pentru toți și peste toți cei ce cred în El”. Și, totuși, cum o dăruiește El?

Romani 3:23-26 vine cu mai multe detalii. Toți suntem păcătoși și lipsiți de gloria cerească (23), dar putem deveni neprihăniți prin credință. Anume, primim neprihănirea prin credință în Isus, în dar, prin har, prin răscumpărarea făcută și dăruită de Hristos (24).

Observăm că Dumnezeu „l-a rânduit dinainte” pe Hristos să fie jertfă de ispășire (jertfă de iertare a păcatelor)– care se acceptă prin credință și acționează prin credință (25). Doar în vederea acestei hotărâri, Dumnezeu a

Februarie

6, Rom 4:1-25, Avraam este tatăl și exemplul celor credincioși, 4:11-12

Orice expunere serioasă include prezentarea unor principii și aduce apoi exemple. În discuția lui despre Lege, neprihănire și credință, Pavel aduce în atenția romanilor exemplul vieții și credinței lui Avraam. Avraam nu este doar strămoșul faimos al poporului Israel, ci este numit și tatăl sau părintele tuturor credincioșilor, evrei sau ne-evrei (4:11-12).

1. AVRAAM A FOST SOCOTIT NEPRIHĂNIT DE DUMNEZEU (GEN 15:6, IAC 2:23, ROM 4:3).

Desigur, poți întreba: oare poate cineva fi neprihănit fără Hristos? Însă evreii din timpul lui Pavel sigur s-ar fi întrebat și altceva: oare poate cineva să fie neprihănit fără ascultarea de cerințele Legii?

Noi primim răspuns la ambele întrebări. Mai, întâi, spune Pavel, Avraam nu a obținut nimic prin puterile sale (4:1). Dumnezeu a răsplătit credința lui Avraam, nu faptele lui (4:3, 9). Avraam l-a crezut pe Dumnezeu că îi va da un moștenitor și din el va face un popor foarte mare, ca stelele cerului, și va stăpâni țara Canaanului. El a știut că din acest popor se va naște Mesia și în El toate popoarele vor fi binecuvântate (22:18). Este o adevărată fericire să ai parte nu de răsplata faptelor tale, ci de harul lui Dumnezeu (4:6-8). Credința în Dumnezeu, care îl va aduce pe Hristos ca rege și mântuire pentru toți, este credința pe care Dumnezeu i-a considerat-o lui Avraam ca neprihănire. Așadar, avem și cel de al doilea răspuns: orice neprihănire este dăruită de Dumnezeu prin credința în Hristos (4:23-25).

2. CREDINȚĂ SAU TĂIERE-ÎMPREJUR?

Pavel discută relația dintre credință și circumcizie (tăierea împrejur). Tăierea împrejur devenise simbolul legământului lui Dumnezeu cu Israel și al legii de pe Sinai. Totuși, credința are întâietate față de circumcizie, căci a fost recunoscută de Dumnezeu înainte de tăierea împrejur a lui Avraam și, bineînțeles, înainte de Moise și de darea Legii pe Sinai (4:10-12). Astfel, Avraam devine tatăl tuturor evreilor care se bazează pe credință, chiar dacă au fost și tăiați împrejur. Tot ce are Avraam mai de preț, a fost primit prin credință, nu prin Lege, și la fel și moștenirea Canaanului, precum și moștenirea cerească (4:13-15). Tocmai de aceea, Avraam este numit și „tatăl credincioșilor veniți dintre popoarele păgâne”, pentru că și ei beneficiază de oferta divină pentru Avraam (4:16-17). Dumnezeu este Tatăl credinței, al învierii, al lucrurilor care sunt și care încă nu sunt, ci vor veni ca binecuvântare în viitor (17).

3. CREDINȚA ȘI FIUL PROMISIUNII (FIUL CREDINȚEI)

Dacă privim la credința lui Avraam, vedem că ea s-a arătat atât în lucrurile spirituale, cât și în ce privește lucrurile fizice (4:18-22). Astfel, el a crezut că

Dumnezeu îi va da un fiu, ceea ce era omenește imposibil, pentru că Avraam avea aproape 100 de ani, iar Sara avea 75. Poate că înțelegem și noi forța acestei provocări. Într-un fel, tocmai de aceea noi venim la Dumnezeu cu orice problemă, cu orice nevoie, în rugăciune. În toate depindem de El, care poate totul, și așteptăm împlinirea voiei Lui.

Concluzia este foarte frumoasă, în Romani 4:23-25. Această credință avraamică este și credința noastră. Scrie cele trei afirmații de bază ale credinței creștine, care sunt prezentate în acest pasaj:

a. Noi credem în Dumnezeu care .....

.....

b. Noi credem că Hristos a fost dat .....

.....

c. Noi credem că Hristos a înviat din pricină că .....

.....

.....

Observi că învierea lui Hristos este și dovada câștigării neprihănirii noastre? Deci, neprihănirea noastră a fost câștigată pe cruce, și din cauza victoriei dobândite, Isus a fost înviat de Dumnezeu.

Gândește-te acum la următoarele consecințe.

Ai tu o credință care îl ia pe Dumnezeu pe cuvânt, ca Avraam?

Ce ne promite nouă Dumnezeu în Scriptură? Ne promite, de exemplu, scutirea de orice necaz? De ce?

.....

.....

.....

.....

Cum îți faci planurile de viață, le încredințezi Domnului în rugăciune? Iei în calcul că El își împlinește planurile întotdeauna și are puterea aceasta deplină, indiferent de circumstanțe?

I-ai mulțumit vreodată că neprihănirea mântuirii vine prin credință, nu prin fapte sau simboluri religioase? Dacă nu, roagă-te și mulțumește-i acum.

13, Rom 5:1-11, *Credința în Isus aduce pacea cu Dumnezeu*

Epistola către Romani ne arată aici rezultatele neprihăririi prin credință și cum începem să trăim o viață nouă cu Hristos.

A. REZULTATELE NEPRIHĂRIRII, 1-7

Condiția mântuirii este exprimată astfel, în original: „fiind noi neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu”, etc, și nu zice „fiind noi socotiți neprihăniți”, etc. Dumnezeu ne face, într-adevăr, neprihăniți, prin Hristos, nu doar ne socotește că suntem așa, deși și acest aspect este adevărat.

1. De ce este important că la temelia tuturor beneficiilor mântuirii stă condiția din 5:1, „fiind noi acum neprihăniți prin credință”? Ce spune ea?

2. Explică ce înseamnă faptul că „avem pace cu Dumnezeu”? La ce se referă? Poate fi ea considerată ca țintă a mântuirii?

3. Care este relația dintre credință, har, bucurie și nădejdea gloriei cerești? Cum le atrage credința pe celelalte trei (v. 2)? Pe care din ele le întâlnești mai mult și le experimentezi mai mult? Pe care din ele le înțelegeți mai puțin?

4. Observă bine **treptele nădejzii în încercări** din 5:3-5. Într-un fel, se reia mai în detaliu drumul creștinului spre nădejdea slavei anunțat pe scurt în 5:2. O scară asemănătoare a virtuților apare și în 2 Petru 1:5-8. Astfel, în mijlocul încercărilor, spune Pavel, primim răbdare (prin har, vezi 5:2), apoi prin răbdare (sau perseverență), ajungem la biruință, iar prin ea, la nădejdea adevărată. Această nădejde nu ne înșeală pentru că ne este dată prin dragostea lui Dumnezeu pusă în inima noastră prin Duhul Sfânt (v. 5). Scrie în propriile cuvinte de ce ce fiecare treaptă a nădejzii este importantă și de ce această nădejde nu te poate înșela:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. Forța și rezultatele jertfei lui Hristos se văd excelent în Romani 5:6-11. Mai întâi să privim la importanța jertfei lui Hristos (5:6-8):

- Hristos a murit – a. la vremea cuvenită, potrivită (v. 6).
 pentru noi   b. pe când noi nu aveam putere.
                       c. pentru cei ce erau (eram) nelegiuți atunci...
                       d. în mod neașteptat – căci nimeni nu ar muri
                       pentru un nelegiuit (v. 7)...
                       e. prin această jertfă neobișnuită
                       Dumnezeu ne dovedește iubirea sa (v. 8).

B. VIAȚA NOUĂ ÎN HRISTOS, 8-11

Dacă am fost mântuiți pe când eram păcătoși, cu atât mai mult suntem mântuiți acum, când credem în Isus, zice Pavel (5:8-11). Înțelegeți acest lucru? Scrie un răspuns despre cum vezi că mântuirea noastră este și mai tare acum, când deja credem în Hristos:

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

El s-a gândit la mântuirea noastră încă de pe când eram păcătoși. De aceea, acum, după jertfa lui și după credința noastră în jertfa lui, mântuirea noastră este și mai sigură. Acum am devenit neprihăniți, prin Hristos, nu mai suntem niște nelegiuiți condamnați. Cu atât mai mult acum suntem mântuiți (scăpați) de mânia viitoare, adică de judecată lui Dumnezeu (v. 9). În plus, acum beneficiem nu doar de jertfa Domnului, ci și de mijlocirea și ajutorul pe care îl poate da după înviere și după înălțare (v. 10). Lucrul acesta apare din nou, în Romani 8:31-39.

Ca rezultat, acum avem bucurie în Dumnezeu, prin Isus, căci suntem împăcați (împăcați, împrietenți, readuși în relație prietenească cu Dumnezeu, v. 11).

Să observăm contrastul între mântuirea realizată **atunci**, în momentul morții lui Hristos pe cruce, și cea trăită **acum** prin credință în El.

Mântuirea prin jertfa
 lui Hristos, prin credință

Atunci, în momentul jertfei, eram nelegiuiți, neputincioși, prinși în puterea păcatului, vrăjmași lui Dumnezeu

Acum, suntem credincioși, suntem neprihăniți prin credință, suntem deja împăcați cu Dumnezeu, beneficiem de ajutorul lui Isus cel înviat, care continuă lucrarea de mântuire și mijlocire, avem deja bucuria mântuirii și prietenia (pacea) cu Dumnezeu.

Ai înțeles, deci, că acum, dacă ai crezut în Hristos, ești foarte bine așezat, anume drept în centrul mântuirii lui Dumnezeu? Notează care sunt rezultatele mântuirii de care te bucuri. Notează dacă ai întrebări despre felul în care lucrează mântuirea lui Hristos în viața ta.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

20, Rom 5:12-21, Hristos aduce harul, unde Adam a adus pedeapsa

Faptul că Hristos aduce harul, acolo unde Adam a adus pedeapsa, este o constatare simplă, dar fundamentală, pentru viața noastră. Dacă Adam, strămoșul biologic al omenirii, ne-a adus păcatul și condamnarea, Hristos, sursa vieții și mântuirii noastre, Fiul lui Dumnezeu, ne-a adus răscumpărarea, iertarea și harul, neprihănirea și domnia. În sensul acesta, Adam este o imagine a lui Hristos, pentru că el ne dăruiește viața (5:14). El ne-a transmis viața, dar din păcate, nu viața deplină, ci o viață afectată de păcat și dominată de moarte. Numai Isus ne aduce viața deplină. El ne-a adus viața spirituală și legătura cu Dumnezeu, pe deoparte, iar pe de alta, El ne-a adus și viața fizică adevărată pentru că a făcut posibilă învierea.

A. CEI DOI REPREZENTANȚI AI OMENIRII ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU, ADAM ȘI HRISTOS

De câți oameni a fost nevoie ca să intre păcatul în lume? Dar iertarea? Cum de murim cu toții, chiar dacă nu am săvârșit toți păcatul lui Adam (5:12)? Conform Bibliei există doar doi reprezentanți ai omenirii înaintea lui Dumnezeu: Adam și Hristos. Nu Moise, nu Avraam, nici David, nici altcineva.

1. Cum acționează păcatul și moartea, înainte și după darea Legii, 4:13-17.

Mai întâi, de ce oamenii mureau și înainte de darea Legii de pe Sinai? Ei mureau din pricină că era deja activă cauza principală a morții, păcatul, chiar dacă nu era o Lege care să îl pună în evidență (14). Legea lui Moise, venită mult mai târziu, pedepsește păcatele din viața noastră, dar păcatul ne-a afectat pe toți, chiar din Eden. Aceasta este consecința primei legi sau porunci a lui Dumnezeu: „Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: [...] din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit” (Gen. 2:16-17).

2. Comparația dintre har și căderea în păcat, dintre Adam și Hristos, 4:13-17.

În cadrul comparației dintre Adam și Hristos, ne putem întreba de ce este harul mai mare decât păcatul și efectele lui? Și harul lui Dumnezeu vine tot printr-o persoană, prin omul Hristos, dar este mai îmbelșugat. El poate acoperi toate păcatele, pentru cei ce cred, însă poate chiar mai mult (v. 14-15). El ne aduce o hotărâre de iertare (v. 16) și ne duce apoi mai sus de locul de unde am căzut în Eden. Harul ne duce în domnie eternă cu Hristos, peste întreaga lume (univers), în neprihănire (v. 17).

Ia un creion și scrie ce moștenești de la Adam și ce primești de la Hristos? Înțelegeți de ce credința în Isus este importantă?

.....
.....
.....

Arată în câteva cuvinte de ce harul este mai bogat decât consecințele păcatului. În ce fel este acest lucru o încurajare pentru tine personal? .....

.....
.....
.....
.....

B. MÂNTUIREA ESTE PENTRU „TOȚI” SAU PENTRU „CEI MULȚI”?

Această întrebare apare în versetele 18 și 19 și i-a preocupat pe mulți. Aflăm însă că osânda păcatului lui Adam a venit peste „toți”, iar hotărârea de iertare și de neprihănire prin Hristos vine de asemenea pentru „toți”. Aceasta nu înseamnă că toți vor fi iertați – pentru că nu toți acceptă această iertare și neprihănire prin credință. Așa cum spune v. 19, „mulți” vor fi făcuți neprihăniți, adică toți cei ce au crezut în Hristos.

Este adevărat că „toți” vor fi mântuiți sau doar „mulți”? De ce? În ce categorie crezi că te încadrezi?

.....
.....
.....
.....
.....

Din cauza poruncilor Legii, păcatul iese la lumină foarte clar și repede, din abundență. Aceasta se vede și în Romani 7:5, 7, 13. Dar harul lui Hristos ne scoate din împărăția păcatului și ne oferă viață veșnică în împărăția harului (4:20-21).

Poate Legea să ne vindece de păcat, sau de moarte? Ce anume face ea foarte bine?.....

.....
.....
.....
.....

27, Rom 6:1-23, Suntem botezați în moartea și învierea lui Hristos

Romani 6 este capitolul care ne explică botezul în Isus Hristos (v. 3) și consecințele lui asupra trăirii în har. Este vorba și de semnificațiile spirituale ale botezului și despre efectele lui asupra păcatului. Să citim capitolul și să verificăm dacă trăim pe deplin adevărurile botezului creștin.

1. BOTEZUL CU APĂ ȘI BOTEZUL CREDINȚEI.

Observă că botezul se face cu apă, dar esența botezului este scufundarea în moartea lui Hristos și în învierea lui, adică identificarea prin credință cu moartea și învierea lui Hristos. Citește 3-5, 8, 11. Cine se botează cu apă, în exterior, dar nu exprimă și nu are acest botez interior, prin credință, în moartea și învierea lui Hristos, s-a botezat doar formal, nu în adevăr. Poți să mărturisești această credință cu privire la botezul tău? Ce înseamnă botezul (scufundarea) în moartea lui Hristos (3) și botezul (scufundarea) în învierea lui Hristos (4-5, 11)? Notează-ți concluziile, conform versetelor citite. Cum v-ați simțit atunci când ați primit botezul? Ai înțeles mai mult acum, din aceste versete? Poți să mulțumești lui Dumnezeu pentru tot ce înseamnă și ți-a adus botezul?

2. BOTEZUL CA O PIATRĂ DE HOTAR.

De ce botezul este ca o piatră de hotar pentru păcat? Răspunsul este simplu. Ai încheiat o viață, și începi alta nouă, cu Hristos. Apostolul Pavel încearcă să răspundă unei acuzații grave, sau unei interpretări greșite despre har, care spunea că harul îți dă voie să păcătuiești, pentru că iartă totul (1-3). Poate că ai întâlnit oameni care pretind așa ceva și azi. Răspunsul este NU.

a. la botez, am acceptat moartea lui Hristos pentru noi și îngroparea păcatului (4-5). Așadar, am scăpat de vina păcatului. Cine mai dorește să adauge noi vinovății? Este adevărat că încă ne mai luptăm cu unele păcate, dar nimeni care s-a botezat nu mai vrea să o ducă, așa, într-o viață de excese și păcate, ca înainte.

b. la botez, capeți o putere nouă. Vedem că Hristos care a murit a și înviat, a încheiat-o cu păcatul. Nu mai stă în moarte, a plătit tot ce era de plătit, și acum trăiește o viață nouă (v. 9). Versetele 6-7 ne spun un mare adevăr: cine a murit cu Hristos (prin credință), a scăpat de puterea păcatului! Adică, nu ești în mod automat liber, dar nu mai ești fără ajutor. Duhul Sfânt ne dă ajutor (Romani 8) ca să învingem forța păcatului și să trăim altfel. Păcatul, în urma jertfei lui Hristos, nu mai are putere sau autoritate asupra noastră (14).

c. la botez, înveți că ai o nouă identitate. Primești o gândire pozitivă, și mai mult decât atât, o bază reală pentru gândirea pozitivă: autoritatea divină a lui Hristos. De aceea, se spune în v. 11: *socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.* Ești invitat la un nou mod de a te gândi pe tine: anume, ești viu pentru faptele bune pregătite de Dumnezeu pentru tine, și mort față de faptele de altă dată (Efeseni 2:10).

3. BOTEZUL CA O ELIBERARE ȘI CA O NOUĂ ROBIE.

Capitolul se încheie cu această imagine incredibilă. Cine este rob față de păcat, este liber față de neprihănire (20) și face doar păcate, nu are obligații față de neprihănire (deși are obligații, totuși, față de Dumnezeu). Cine este liber de păcat, prin Hristos, descoperă că este rob al lui Dumnezeu (18, 22), și nu mai are obligații față de păcat. Așadar, libertatea este relativă: ești fie rob al păcatului, și liber de neprihănire, fie ești rob al lui Dumnezeu și liber față de păcat (16). Cine trăiește această libertate a lui Hristos – care este și o robie față de Hristos, este dedicat pentru fapte bune, maturizare în sfințenie și este gata să primească viața veșnică, pentru că viața veșnică are de-a face cu o dedicare totală pentru sfințenie (22). Ioan 15:14-17 vine cu o completare foarte interesantă: Isus ne numește prietenii săi, nu robi, pentru că ne dezvăluie planurile sale și nu ni le ascunde. Totuși, în același timp, El ne dă o poruncă (venită ca de la un stăpân la robii săi, anume să ne iubim unii pe alții), și ne spune că în ascultarea de această poruncă se va vedea prietenia noastră față de El. Deci, suntem prietenii săi, dar prietenia cu Dumnezeu implică o ascultare deplină, ca aceea a unui rob față de stăpânul său.

În consecință, fii un creștin practic, trăiește o viață sfântă, bună!

1. Gândește-te (socotește-te) pe tine ca liber (liberă) față de păcat! Cum planifici să faci lucrul acesta?.....

.....

2. Ascultă din inimă de îndreptarul învățaturii primite, citește Biblia! Ai un plan de citire a Bibliei sau o citești la întâmplare?.....

.....

.....

.....

.....

3. Cum poți supune corpul tău să asculte neprihănirea, să fie un „rob al neprihănirii”, cautând faptele bune și sfinte? Te ajută prietenia cu cei credincioși în această privință?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. UN PARADOX AL LEGII: LEGEA CEA BUNĂ STĂRNEȘTE PĂCATUL CEL RĂU

Legea, într-un fel, amplifică păcatul (7:7-13). Romani 7:7-8, ne arată că interdicțiile Legii au crescut și mai mult poftetele păcatului din oameni. Legea a trezit la viață păcatul (8), iar noi am descoperit că suntem morți în păcatele noastre (9-11).

Ai observat că interdicțiile îți trezesc dorința de face invers de cum ți se spune? Dă un exemplu din copilăria ta, dacă îți amintești.

.....
.....
.....
.....
.....

3. AUTORUL RELELOR ESTE PĂCATUL DIN MINE

Poate că cea mai importantă parte a capitolului 7 este pasajul 7:14-25. Aici se face dreptate deplină omului, dar ni se spune și diagnosticul grav de care suferim. Conform vs. 15 și 19, vrem cu toată inima (sau mintea!) ce este bun, dar nu reușim să facem decât ce este rău și ceea ce urâm. Vreau să fac binele și îmi place Legea lui Dumnezeu (22), accept Legea lui în mintea mea cu plăcere (23), dar nu am puterea să stăruiesc în facerea binelui (18, 21, 23). Sunt un rob al păcatului care locuiește în mine, în trupul meu (14, 23, 25).

Apare, astfel, o distincție foarte subtilă: avem o înclinație bună, dar fără putere. Păcatul din noi este puternic, dar răutatea lui nu se identifică pe deplin cu noi, cu ființa noastră. El doar a ajuns să locuiască în noi și să ne stăpânească (17, 20). Este o dramă cu un proprietar – noi, și un chiriaș malefic: păcatul. El este colocarul care a ajuns în trupul nostru, și care ne domină spre rău, și de care nu putem scăpa. Eliberarea nu vine decât prin jertfa lui Hristos și prin Duhul Sfânt (Romani 8:1), dar acesta este subiectul lecției următoare.

Gândește-te la ce ai citit în acest capitol și răspunde la următoarele întrebări:

Cum se face că am ajuns robi ai păcatului, și nu îl putem birui pe deplin, niciodată?.....
.....
.....

Putem zice că Legea este o bună oglindă, dar este un judecător fără milă? .....

.....
.....
.....

Este adevărat că noi suntem diferiți de păcatul care ne domină, dar avem nevoie de un mântuitor, altfel nu vom fi liberi niciodată?

.....
.....
.....
.....

Ce crezi că înțelege Pavel prin „omul dinăuntru”, în vs. 22?.....

.....
.....
.....

Ce vrea să spună Pavel prin „legea păcatului”, în vs. 23 și 25? Este Legea de pe Sinai o lege a păcatului sau este vorba despre o altă lege aici? .....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

12, Rom 8:1-17, Suntem biruitori cu Hristos, prin Duhul Sfânt

„Bine ați venit la noi!” - acesta este salutul cu care, de obicei, întâmpinăm un oaspete în casa noastră. Romani 8 ne întâmpină cu un salut deosebit și cu o binecuvântare aleasă, drept în casa mântuirii lui Dumnezeu. Ne dă o perspectivă teologică și, în același timp, una personală asupra mântuirii, iar vestea bună este aceasta: „nu mai există nici o condamnare, dacă ești în Isus Hristos”. Ce înseamnă să fii „în Isus Hristos”? Să crezi în El, să vrei să trăiești în ascultare de El, să nu urmezi îndemnul trupului tău, ci îndemnul Duhului Sfânt (8:1). Înseamnă să fii copil al lui Dumnezeu și să primim beneficiile binecuvântărilor lui, acum și în viitor.

1. LEGEA DUHULUI DE VIAȚĂ ȘI LUCRAREA MĂNTUIRII PRIN JERTFA LUI HRISTOS

Până acum în Romani, ne-am întâlnit cu două legi: Legea de pe Sinai (a lui Dumnezeu) și legea păcatului din trupul nostru (legea morții). Aici descoperim o a treia lege, Legea Duhului de viață. Există, deci, o putere cu autoritate de Lege prin care Dumnezeu poate lucra în viața noastră și este legată de lucrarea Duhului.

1. Cum este descrisă lucrarea legii Duhului de viață în 8:1? Ce crezi că înseamnă?

.....
 .....

2. Cum este descrisă lucrarea vieții divine, prin Hristos în Romani 8:3-4?

.....
 .....

Aceste două versete sunt dificile. Deci, să recapitulăm ce înseamnă ele. Legea divină nu putea să ne salveze (era slabă) din cauza păcatului (păcatul era în trupul nostru, în firea noastră pământească, iar Legea ne-a condamnat la moarte). Înainte ca Legea să fie împlinită în noi, și chiar tocmai spre a fi împlinită, noi am fost condamnați la moarte. Fiul lui Dumnezeu ne-a scos din această dilemă. El a venit să moară pentru noi, jertfindu-se ca un om cu suflet curat și trup nepângărit de păcat, ascultător de Dumnezeu. Trupul său a fost la fel ca trupul nostru, dar fără păcat. Ca urmare, noi putem fi iertați dacă acceptăm jertfa lui de ispășire prin credință. Deci, putem să fim iertați fără să murim noi, mai întâi. Primim iertarea lui Dumnezeu pe când încă suntem în viață, iar ca rezultat, Duhul Sfânt poate veni să locuiască în ființa noastră și să ne nască din nou,

spiritual vorbind. Așa ceva era imposibil pentru Lege. Acum însă, condamnarea Legii este împlinită, iar Duhul Sfânt poate veni în viața noastră să ne aducă viață nouă.

Notează ce întrebări mai ai despre Romani 8:3-4. Cere sfatul liderului de grup sau al păstorului.

.....
.....
.....
.....
.....

2. CE ÎNDEMNURI URMEZI ÎN VIAȚA TA ZILNICĂ: ALE TRUPULUI SAU ALE DUHULUI?

Citește cu atenție Romani 5:6-13. De când ai crezut în Hristos, ai primit Duhul Sfânt. De acum încolo, există două surse de îndemnuri în inima ta: din parte firii păcătoase și din partea Duhului. De acum, ești responsabil să alegi pe cine vrei să ascuți. Duhul îți dă și îndemnul bun, și puterea să îl împlinești.

Cum descrie Pavel viața creștină în ascultare de Duhul, și cea în ascultare de fire (6-8)?

.....
.....
.....

Duhul lui Dumnezeu în noi lucrează o viață nouă. În final, El ne aduce și învierea (9-13). Poate fi cineva al lui Hristos, și să nu aibă Duhul Sfânt? Trebuie să stăruim ca să primim Duhul Sfânt?

.....
.....
.....

Ce se întâmplă dacă ascultăm îndemnurile Duhului și ce se întâmplă dacă ascultăm de îndemnurile păcatului din trupurile noastre?

.....
.....
.....

Pavel spune că putem „să facem să moară faptele trupului” (13). Cum ar fi posibil lucrul acesta?

.....

.....

.....

.....

2. ÎNDEMNURILE DUHULUI SFÂNT ȘI MOȘTENIREA VIEȚII VEȘNICE

Ce înseamnă faptul că tu urmezi călăuzirea (îndemnurile) Duhului acum (14)?

.....

.....

.....

Trăim o viață sfântă de frică sau din cauză că suntem copii în familia lui Dumnezeu? Ce simțiri ne pune Duhul Sfânt în inimă (15-16)?

.....

.....

.....

Ce beneficii spune Pavel că avem pentru viitor, dacă suntem socotiți copii ai lui Dumnezeu (17)?

.....

.....

.....

.....

.....

19, Rom 8:18-27, Avem viața nouă prin Duhul Sfânt, 8:27-28

Romani 8:18-27 ne oferă o neașteptată înțelegere globală asupra mântuirii. Vom fi doar noi mântuiți sau întreaga natură (18-23)? Ce legătură există între oameni și natură, în ce privește robia păcatului și libertatea mântuirii? În al doilea rând, suntem îndemnați să așteptăm cu nădejde moștenirea cerească plini de încredere (24-27).

A. MÂNTUIREA OAMENILOR ȘI SALVAREA ÎNTREGII NATURI (18-23)

Toți putem aprecia o imagine pozitivă a viitorului și nu putem trăi fără nădejde. Despre această nădejde scrie Pavel aici, și Dumnezeu știa că avem nevoie de aceste lămuriri.

1. De ce nu sunt demne de comparație necazurile de acum cu gloria viitoare, ce va fi descoperită?

2. Firea în 19-23 înseamnă „natura”, cu plante și animale, întreaga creație de pe pământ. Este o personificare, pentru că această natură este privită ca o ființă unitară, care trăiește într-o situație dificilă și așteaptă împreună cu noi „înfierea” (23) – adică învierea. Atunci, toate vor fi reșezate și reprimite în lumea perfectă a lui Dumnezeu, într-o lume fără păcat și moarte, plină de drepturile minunate ale vieții depline dăruite de Dumnezeu.

2a Ce așteaptă natura cu o dorință intensă? Ce înseamnă „descoperirea fiilor lui Dumnezeu”? Descoperire înseamnă aici arătare sau revelare (apare și în vs 18 și în 19). Ea se va întâmpla la revenirea lui Hristos împreună cu toți cei înviați, când ei vor începe să împărațească. Atunci, vor începe și „cerul nou” și „pământul nou” (Apoc. 21:1). Discută împreună cu cei din grupul tău, ce fel de transformări crezi se vor întâmpla în natură, la revenirea lui Hristos.

2b. Versetele 20-22 arată de ce în prezent natura suferă neajunsurile „deșertăciunii (decăderii)” și ale „robiei stricăciunii (ruinării)” și „durerile nașterii”. Mai întâi, notează ce crezi că înseamnă această descriere a decăderii, cum experimentează natura deșertăciunea, ruina și durerea?

2c. În v. 20 verbul „a supus” înseamnă „a condamnat” sau „a impus”. Cine este „cel ce a supus” natura acestei situații? Este Dumnezeu prin blestemul din Geneza 3:17-19 și 8:21-22, sau este Adam, prin consecințele păcatului său? Care sunt rezultatele acestei condamnări? De ce este numită „robie”?

2d. Ce înseamnă „libertatea gloriei copiilor lui Dumnezeu” (21)? În ce va consta această libertate sau eliberare glorioasă, a credincioșilor, la revenirea lui Isus?

2e. Expresia „cele dintâi roade ale Duhului” nu se referă la roadele Duhului din Galateni 5, ci la faptul că Duhul Sfânt reprezintă primul rod (sau „primele roade”, ori „pârğa”) al mântuirii noastre. Noi deja avem acest prim rod, prin credință, din momentul în care am crezut în Hristos. Mântuirea deplină înseamnă însă să primim două daruri divine, prin iertarea păcatelor, prin Isus: Duhul Sfânt și învierea. Învierea are loc într-o creație nouă, unde rege este Domnul Hristos și unde Dumnezeu locuiește cu oamenii (23).

B. CUM AȘTEPTĂM NĂDEJDEA MÂNTUIRII NOASTRE (24-27)?

Dacă avem o nădejde atât de glorioasă, o așteptăm cu răbdare sau perseverență. Aici apare o nouă lucrare a Duhului Sfânt: mijlocirea în rugăciune, prin „suspine neauzite” (26).

1. La ce se referă slăbiciunea (astenia) din Romani 8:26? De ce suntem slabi și nu știm cum să ne rugăm?

2. Năzuința Duhului se poate traduce și „gândirea” sau „cugetarea” Duhului. E același cuvânt ca în 8:5-7, tradus cu „umblarea”. Ne arată dorința Duhului pentru noi. La ce credeți că se referă mijlocirea Duhului – la susținerea și încurajarea gândurilor noastre bune, la interpretarea cererilor neexprimate înțelept, la aducerea dorințelor noastre în concordanță cu voia Domnului? Explicați înțelegerea pe care o aveți.

3. Ia o hotărâre să fii sensibil / sensibilă la vocea neauzită- dar înțeleasă – a Duhului Sfânt în noi, potrivit Scripturii. Ți s-a întâmplat să înțelegi năzuința Duhului și să o asculți – sau să o înțelegi și să nu o asculți? Cum evaluezi lucrul acesta, acum?

.....
 .....
 .....
 .....

26, Rom 8:28-39, Păstrați în har prin alegere și dragoste divină, 8:28

Ultima parte a capitolului, Romani 8:28-39 este cunoscută ca una din pasajele importante din Scriptură, care vorbesc despre planul lui Dumnezeu și despre hotărârile sale din veșnicie cu privire la noi.

A. SUNTEM CHEMAȚI DUPĂ PLANUL LUI DUMNEZEU, 28-34

Scriptura ne încurajează că toate evenimentele, chiar și suferințele, lucrează spre binele celor credincioși dacă le privim din două perspective. Mai întâi, dacă îl iubim pe Dumnezeu, iar în al doilea rând, ele lucrează așa pentru cei pe care i-a chemat Dumnezeu potrivit planului său.

Noi îl iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi (Ioan 4:10 și 19). Dragostea noastră este un răspuns la iubirea lui (Romani 8:37). Dumnezeu ne iubește și prin faptul că ia toate lucrurile și le face ca, în final, să lucreze spre binele nostru. De fapt, așa începe versetul: „pentru cei care îl iubesc pe Dumnezeu, toate lucrează împreună spre bine” (28, cuvântul este *synergeō*, „conlucrează”, de aici avem „sinergie”).

În al doilea rând, atunci când ne-a chemat la credință în El, Dumnezeu a planificat și ca toate lucrurile să conlucreze. Are Dumnezeu un plan de mântuire sau lucrează la împlinire? Cu siguranță, are un plan suveran și toate conlucrează spre împlinirea planului său. Dumnezeu, când face un plan, nu nedreptățește pe nimeni. El are în plan ca dintre toți oamenii, să fie binecuvântați aceia care îl caută și îl cred, iar cei care îl resping, să aibă parte de condamnare. Este aceasta predestinare? De fapt, este o planificare cu responsabilități și consecințe. El lasă să existe mai multe posibilități, și în această responsabilitate se vede dreptatea Lui, precum și libertatea noastră.

Este Dumnezeu nedrept? Nu, pentru că el vorbește despre cei care au hotărât deja să îl iubească (28^a). Prin harul divin, și tu poți răspunde chemării lui, și să devii un om care îl iubește pe Dumnezeu.

Adevărata predestinare se vede în versetele 29-30 unde Pavel folosește verbul „a hotărât mai dinainte” (predestinare). Aici apare o succesiune importantă de acțiuni:

- a. Dumnezeu îi cunoaște dinainte pe cei care îl vor iubi (pre-cunoaștere).
- b. Dumnezeu i-a hotărât dinainte pe aceștia să fie după modelul (chipul) lui Hristos, frații săi (pre-hotărâre).
- c. Dumnezeu, de aceea, i-a chemat pe acești oameni la sine.
- d. Dumnezeu, de aceea, i-a făcut neprihăniți prin Hristos.
- e. Dumnezeu, de aceea, i-a și gloriificat (le-a hotărât) destinul glorios.

Iată, deci, seria întreagă de acțiuni suverane ale lui Dumnezeu în planul său de mântuire. Predestinarea sa are de a face cu hotărârile sale pentru cei care au ales să îl iubească. Nu se spune însă nimic, aici, despre cei care au alt stil de viață, necredincios. Ceva se va spune în Romani 9, dar nici acolo, vom vedea, nu ni se spun prea multe. Pavel nu scrie multe despre cealaltă categorie de oameni, aici, în Romani.

Ia-ți o clipă de răgaz și mulțumește-i lui Dumnezeu pentru faptul că ne iubește și ne cheamă să îl iubim. Îți dai seama că El ne cunoaște pe deplin, așa cum se spune în Psalmul 139? Uită-te bine la Hristos și la caracterul lui, și înțelege că pe El l-a pus Dumnezeu ca model pentru noi și ca Domn. Așa ne dorește Dumnezeu, să ne asemănăm cu Hristos. Ce crezi că ai de făcut în această privință?

B. ÎNCURAJAREA CELOR CREDINCIOȘI, 31-39.

Această parte are două secțiuni. Din ambele rezultă că nimeni nu ne poate condamna, sau nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu.

1. Încurajare că nimeni nu ne poate condamna iarăși, 31-34

Este avut în vedere mai ales Satan, care mereu îi acuză și îi condamnă pe oameni, așa cum a făcut și cu Iov (cartea Iov), și așa cum i-a ispitit și pe Adam și pe Eva, ca să ajungă în capcana lui și să le distrugă destinele. El nu mai poate fi împotriva noastră sau să ne cheme la judecată (31, 33).

Împreună cu Hristos, Dumnezeu ne dăruiește, prin El, fără plată, toate lucrurile. Hristos cel înviat mijlocește pentru noi, la dreapta puterii și autorității lui Dumnezeu. Suntem apărați de Hristos din poziția cea mai puternică din univers.

2. Încurajare că nimeni nu ne desparte de dragostea lui Hristos, 35-39

Citește 8:35-36 și 8:38-39 și scrie mai jos ce dificultăți nu ne vor putea despărți niciodată de dragostea lui Hristos și a lui Dumnezeu:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

De ce totuși, este citat și Psa. 44:22?.....

.....

.....

Versetul 37 ar putea reprezenta concluzia acestui capitol: „Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit”. Dragostea lui Dumnezeu ne face biruitori. Fă loc în viața ta, dragostei lui Dumnezeu, ca să fii biruitor în toate, potrivit planului său pentru noi. Cine se bazează pe această dragoste, poate fi și el plin de siguranță, așa cum spune Pavel: „sunt bine încredințat” (38). Scrie în câteva cuvinte cum crezi că poți aplica această declarație în viața ta.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Aprilie

2, Rom 9:1-32, Domnul alege, El are planuri și ia decizii drepte, 9:15-16

Romani 9-11 reprezintă trei capitole despre planul lui Dumnezeu cu Israel în istorie, și despre mersul mântuirii spre popoarele păgâne. Aici regăsim tema hotărârilor de mai dinainte ale lui Dumnezeu, a valorilor iubite de Dumnezeu și a înnoirii de la sfârșitul istoriei, legate de venirea lui Hristos.

A. O INIMĂ PENTRU MÂNTUIREA LUI ISRAEL, 1-5

Pavel are o inimă plină de compasiune pentru Israel, poporul său. Această atitudine ar trebui să ne „prindă” și pe noi, cu privire la Israel. La fel, ar trebui să ne pese și nouă de propriul nostru popor (1-3). Întreabă-te acum, dacă ai un patriotism spiritual de felul acesta. Roagă-te pentru România, și roagă-te pentru Israel! Roagă-te pentru toată lumea!

B. TEMEIUL ALEGERILOR FĂCUTE DE DUMNEZEU, 6-13

Dumnezeu a binecuvântat în familia lui Avraam și în mod deosebit pe Isaac, copilul promisiunii divine, și din el a fost creat Israelul, nu din Ismael, fiul Agarei. Apoi, l-a ales pe Iacov, nu pe Esau, deși ambii erau copiii lui Isaac. Nu nașterea biologică din Avraam îi face pe evrei oameni după voia lui Dumnezeu, ci doar ascultarea de Dumnezeu. Nu genetica este importantă, ci promisiunile Domnului (vs. 8-9) și credința: „nu toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel” (6-7). Și Biserica, la fel, are un destin bun, în Hristos, pentru că Dumnezeu s-a îndurat de noi și acesta a fost planul său minunat.

Temeiul alegerii lui Dumnezeu este voința și cunoașterea lui mai dinainte, hotărârile lui din veșnicie (11). Este sigur că Dumnezeu cunoștea caracterul și înclinațiile lui Iacov și ale lui Esau, așa încât El alege înainte ca ei să apuce să facă fapte bune sau rele în mod istoric, înainte să se nască. Iacov, omul credinței, este ales, iar pe Esau, omul vieții lumești, este respins (12-13).

Dumnezeu conduce lumea, iar hotărârile lui anticipează istoria și participă la formarea ei. Nu tot ce vor sau fac oamenii este decisiv, ci ei se mișcă în cadrul valorilor trasate de Dumnezeu. Acesta este un adevăr uriaș cu privire la suveranitatea lui Dumnezeu. În cazul lui Iacov și Esau (Edom), el a știut ce evită. Esau a fost lumesc și a dorit să îl ucidă pe Iacov; Edom, poporul lui, s-a împotrivit militar lui Israel, în drumul spre Canaan, 400 de ani, mai târziu. Irod cel Mare, un edomit pe tronul Iudeii, a vrut să îl ucidă pe copilul Isus și a ucis mulți din copiii de-o vârstă cu Isus, și pe mulți alții, după 1800 de ani. Irod Agrippa, fiul lui Irod cel mare, a tăiat capul apostolului Iacov, fratele lui Ioan, apostolul. Dumnezeu a avut motive temeinice să nu aleagă un om agresiv, cu urmași agresivi, lipsit de credință

și moralitate, ca să nu vină Mesia din acest neam, ci dintr-un neam mai ascultător și mai pașnic.

C. ALEGERILE LUI DUMNEZEU SUNT DREPTE, 14-21

Da, alegerile lui Dumnezeu sunt drepte, deși ne surprind (14). Pavel vorbește apoi despre exemplul lui Moise și faraon, și despre olarul care face vase de lut. În cazul lui faraon, Dumnezeu a ridicat într-o funcție înaltă un om pe care urmărea să îl pedepsească (17). Noi am fi identificat ridicarea în funcție cu promovarea, dar la Dumnezeu nu este neapărat la fel (16). El a avut alt plan.

Două expresii ne atrag atenția aici: „nu depinde de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care se îndură” (16) și „(El) se îndură de cine vrea și împietrește pe cine vrea” (18). Domnul știe imaginea de ansamblu a vieții umane. El are dreptul să își facă planurile cum crede că este mai bine, așa cum olarul își face planul de producție și vasele, mai slabe sau mai de calitate, după cum dorește (20-21). Noi ne putem încrede în planul lui Dumnezeu, pentru că El este drept și bun. Planul lui este să iasă bine în evidență ce este bine, în contra a ceea ce este rău, iar dorința aceasta a avut-o de la creație, din Eden (pomul cunoștinței binelui și răului).

Noi ar trebui să ne încredem în El și în caracterul lui bun, și să dorim ca toate să arate frumusețea dreptății și îndurării sale. Asta înseamnă că nu trebuie să ne supărăm când El promovează pe unii cu caracter rău. De asemenea, trebuie să îi mulțumim cu bucurie, că noi înșine am cunoscut bunătatea lui în jertfa lui Hristos.

Gândește-te dacă și tu ai această înțelegere pozitivă în greutățile vieții. Îți dai seama de suveranitatea lui Dumnezeu? Ce întrebări dificile ai în această privință?

.....
 .....
 .....

D. CHEMAREA NOASTRĂ LA MÂNTUIRE ȘI RĂBDAREA LUI DUMNEZEU, 22-33

Acesta este gândul din 23-24. El își arată îndurarea față de noi și ne-a chemat la mântuire și glorie, atât pe evrei, cât și pe păgâni. Secretul chemării este îndurarea lui, nu performanțele sau calitățile noastre (25-29).

În final, ne reîntâlnim cu cheia învățaturii despre neprihănire sau dreptate. Ea vine prin credință în soluțiile promisiunilor lui Dumnezeu pentru noi, nu prin performanța noastră. Așadar, încă o dată, nu ascultarea Legii aduce mântuirea – pentru că nu suntem capabili, ci ea vine prin credința că Dumnezeu are promisiuni bune pentru noi și le va duce la îndeplinire (30-33).

Uită-te la fiecare secțiune din capitolul nouă și răspunde la următoarele întrebări:

Ce avantaje au evreii, ca popor, în 9:4-5? Cum ne-a vorbit Dumnezeu prin oamenii din acest popor?

.....
 .....

Care sunt temeiurile alegerilor lui Dumnezeu? De ce te-a ales să auzi evanghelia? Ce are El în vedere? De ce l-a respins pe Esau și nu l-a inclus nici pe Ișmael în istoria lui Hristos?

.....
 .....

De ce te poți încrede în caracterul lui Dumnezeu și în planul său, chiar dacă nu îl înțelegeți?

.....
 .....

Putem și noi cădea în capcana părerii că Legea ne oferă neprihănirea sau integritatea spirituală? Cum să ne ferim de această capcană?

.....
 .....

9, Rom 10:1-21, Credința este pusă la îndemâna noastră, 10:9-10

Capitolul zece se referă la neprihănirea adusă nouă în dar (dreptatea divină în viața noastră) și la posibilitatea de a o obține prin credință. Pavel repetă că Legea de pe Sinai nu ne poate ajuta, pe când credința ne este accesibilă prin Cuvântul lui Hristos. Vedem, de asemenea, cum Hristos este scopul și împlinirea Legii.

A. CAPCANA PROPRIEI NEPRIHĂNIRI

Mai întâi, observăm că, așa cum se roagă și la începutul capitolului nouă, Pavel este cuprins de o mare dragoste pentru poporul său și aici (10:1-3). Capcana în care au căzut evreii este să creadă că prin faptele lor de ascultare religioasă față de Lege reușesc să obțină neprihănirea. De fapt, în alte cuvinte, asta nu înseamnă decât o respingere a neprihănirii pe care o dă Dumnezeu. De ce Pavel numește acest zel pentru fapte și slujiri o „râvnă fără pricepere”?

.....
 .....

B. HRISTOS ESTE SCOPUL LEGII DE PE SINAI

Pavel spune foarte clar în Romani 10:4 că „Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El să poată căpăta neprihănirea”. Se poate traduce și așa: „șinta („scopul”) Legii este Hristos, spre neprihănirea tuturor celor ce cred”. Iată, deci, la ce a slujit Legea: să înțelegem lucrarea lui Hristos, iar noi să primim neprihănirea lui Dumnezeu, mântuirea. Acest adevăr este vestea bună, cuvântul credinței ajuns aproape de noi, care nu mai este departe, ci poate fi auzit, crezut și mărturisit în inima noastră și pe buzele noastre (Romani 10:5-8). Citește Romani 10:9-11 și răspunde la următoarele întrebări:

Care sunt cele două condiții ale mântuirii prin Hristos, conform vs. 9?

.....
 .....

Cum se obține starea de neprihănire și intrarea în mântuire, conform vs. 10?

.....
 .....

C. CHEMAȚI LA SLUJBA SFÂNTĂ A VESTIRII EVANGHELIEI, 12-21

Așadar, evanghelia îndurării trebuie vestită tuturor, fără deosebire, și iudeilor și păgânilor. Toți avem unul și același Domn. Citește atent acest pasaj și comentează în cuvintele tale următoarele afirmații:

1. Nu există deosebiri între evrei și păgâni cu privire la obținerea și trăirea mântuirii (vs. 12).

.....
 .....
 .....

2. Nu există sarcini suplimentare pentru mântuire, afară de credință (vs. 11).

.....
 .....
 .....

3. Am primit toți trimiterea de a vesti evanghelia, dar trebuie să fim pregătiți că nu toți ascultătorii vor crede (14-16).

.....
 .....
 .....

4. Dumnezeu are în plan vestirea evangheliei pe întregul pământ, la toate popoarele (17-18), ca și Israel să fie stârnit să creadă, în cele din urmă (19-21)

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

16, Rom 11:1-16, Israel are o rămășiță binecuvântată, 11:11-12

Romani 11 revine cu intensitate asupra subiectului mântuirii poporului Israel, care a început din capitolul nouă. Era important pentru Pavel, și este important și pentru noi, ca să înțelegem bine istoria acestui popor deosebit al lui Dumnezeu. Istoria lui reprezintă în multe privințe și experiența vieții noastre, sau este legată de ea prin aspecte esențiale. De la ei am primit și noi mântuirea, prin Hristos, precum și Scriptura, prin profeți și apostoli.

A. RUGĂCIUNEA PENTRU POPORUL ISRAEL – ȘI PENTRU NOI

În urma unor atât de multe greșeli din istoria evreilor, ne putem întreba dacă nu cumva „Dumnezeu a lepădat pe poporul Său?” (11:1). Este a treia oară, în capitolele 9-11, când Pavel se declară israelit (aici zice că este din neamul lui Beniamin și urmașul lui Avraam) și mijlocește pentru poporul său. Avem, deci, trei îndemnuri clare în aceste capitole, să ne rugăm pentru Israel, dar și pentru poporul nostru. Iată câteva subiecte pe care le putem aminti în rugăciunile noastre: o trezire spirituală (renaștere spirituală), păzirea de calamități, înțelepciune pentru conducători, pace în țară, creșterea unui tineret credincios, sănătate. Aducă și altele, dacă Dumnezeu îți aduce aminte de ele.

B. DUMNEZEU ÎȘI MENȚINE PROMISIUNILE DE MÂNTUIRE ȘI BINECUVINTEAZĂ „RĂMĂȘIȚA”

În ce-l privește pe Israel, Domnul își ține promisiunile, chiar dacă mulți sunt necredincioși, pentru că El își are întotdeauna oamenii săi. În vremuri grele, de persecuție, s-ar părea că oamenii credincioși au dispărut cu totul. Aflăm însă Israel a avut mereu o „rămășiță” binecuvântată, care l-a ascultat pe Dumnezeu. Aceasta s-a văzut pe timpul profetului Ilie (3), când Dumnezeu îi răspunde „Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal” (4).

Această „rămășiță” are o istorie foarte interesantă. A existat pe vremea lui Ilie și a existat și în vremea lui Isus. Din ea a început, prin har, Biserica (vs. 5). Ea a primit mântuirea prin har, nu prin faptele Legii, și la fel și noi (6-7). Rămășița continuă și azi prin evreii mesianici, și poate, și prin alte feluri. Rămășița va exista la sfârșitul istoriei, la revenirea Mântuitorului și de la ea tot poporul se va întoarce la Dumnezeu (11:25-26).

Ceilalți au primit însă, ca răsplătire pentru eroarea și neascultarea lor, o stare de adormire (8) și împietrire (7), de orbire spirituală (9-10). Poate Dumnezeu să intervină și în viața acestora, spre mântuire? Aici este una din problemele grave ale teologiei. Ce este de făcut dacă Dumnezeu alege să respecte răzvrătirea cuiva? Aceste două categorii de oameni există încă în Israel și, într-un fel, chiar și la celelalte popoare.

C. DUMNEZEU TRANSFORMĂ EȘECURILE ÎN BINECUVÂNTARE

Printr-o chimie aparte a harului, Dumnezeu, eșecul neascultării lui Israel se transformă într-o ocazie de mântuire pentru popoarele păgâne. Dacă mulți iudei au respins evanghelia în primul veac, în vremea lui Isus, alunecarea lor a făcut posibilă mântuirea păgânilor (vs. 11). Pierderea lor a devenit o bogăție spirituală pentru greci și romani, pentru întreaga lume. Poate însă Dumnezeu să îi binecuvinteze și pe ei, în continuare? Da, și ei au loc în Biserica lui Hristos și Dumnezeu le pregătește o „întoarcere deplină” (vs. 12, 15), o adevărată înviere (vs. 15), la a doua venire a Domnului.

Așadar, Dumnezeu poate transforma eșecurile în binecuvântare. Aceasta se întâmplă la nivel de popoare, dar și la nivel de persoane. Ar trebui să ne oprim un pic și să ne rugăm, să recunoaștem măreția deplină și puterea domniei lui, a planurilor lui.

Ca aplicație, prețuiește pe cei care continuă mărturia bună a credinței, chiar și în vremuri dificile, în mod neștiut, anonim. Există astfel de persoane și azi? În ce țări crezi că sunt mai mulți cei de felul acesta? Există creștini pe ascuns și în România, în funcții înalte?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

23, Rom 11:17-36, Mântuirea este oferită în dar tuturor, 11:32

Prima parte a capitolului 11 s-a încheiat cu o metaforă din lumea plantelor, în vs. 16: „Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și plămădeala este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte”. Într-adevăr, în Vechiul Testament, Israelul este adesea comparat cu un pom roditor, un măslin sau un smochin, sau cu o viță de vie. Rădăcinile au fost sfinte (Avraam, Isaac și Iacov) și atunci, și ramurile vor fi sfinte (măcar unele, dacă nu toate). Însă metafora din pomicultură ne cuprinde și pe noi, cei dintre popoarele lumii. Noi, ca niște măslini sălbatici, suntem invitați să devenim ramuri altoite în acest măslin al sfințeniei poporului Israel, ca să ne hrănim din rădăcina și grăsimea (sau nutrienții) măslinului Israel.

A. ROMANII ȘI ALTOIREA ÎN POMUL MÂNTUIRII, 17-24

Mântuirea dată de Domnul este ca un pom roditor. Și regele David și mântuitorul Isus au vorbit despre viața umană văzută ca un pom roditor. Dacă unii din Israel au devenit necredincioși, și au fost tăiați din pomul poporului mântuirii, noi am primit șansa de a fi altoiți în acest pom prin credință (17). Trebuie să fim recunoscători, atenți, smeriți și să veghem asupra sfințeniei (18-21).

Dumnezeu însă poate disciplina și popoarele chemate acum la evanghelie, așa cum i-a disciplinat altă dată pe evrei. Și, de asemenea, îi poate re-altoi pe evreii răzvrățiți, iarăși, dacă se pocăiesc, în propria istorie a binecuvântării (23-24). Orizontul evanghelizării și tonul predicării noastre este, astfel, resetat. Toți au o șansă, dacă se pocăiesc. Este vestea bună, dar este și o avertizare. Romani 8:22 a devenit un verset faimos: „uită-te, dar, la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu”.

Crezi că aceste afirmații sunt o încurajare sau un motiv de descurajare în viața ta personală? Le poți împărtăși și cu alții? Cum te vezi pe tine însuși ca altoit în poporul lui Dumnezeu ca să aduci un rod bun?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

B. ISRAEL VA FI MÂNTUIT LA SFÂRȘIT: TAINA LUI DUMNEZEU, 25-31

Pavel ne spune câteva cuvinte despre tainele lui Dumnezeu. La vremea sfârșitului, Israel se va întoarce la Dumnezeu, ca popor, nu doar ca un grup

de evrei mesianici. Dumnezeu este un Dumnezeu al perseverenței și constanței: El își păstrează chemarea și alegerea, nu-i pare rău de darurile date și de invitațiile făcute (28-29). Noi am avut parte de Mesia venit pentru Israel, adică de Hristos, ei vor avea parte de credința venită pentru noi, ca pe vremuri la Avraam, și vor primi și ei îndurare (30-31).

Ia în considerare această reciprocitate a mântuirii: unii au parte de darurile date de Dumnezeu celorlalți. Dumnezeu ne crește ca pe o umanitate înfrățită, ca să îi dăm Lui glorie și să participăm împreună cu El la o viață sfântă și roditoare în lumea creată de El. Fă-ți timp să notezi ce binecuvântări ne dă Dumnezeu, în această privință, tuturor:

.....
 .....
 .....
 .....

C. PLANUL MÂNTUIRII DEPLINE A OAMENILOR NEASCULTĂTORI

Capitolul 11 se încheie, magistral, cu o scurtă, dar valoroasă, privire la planul de mântuire al lui Dumnezeu. Versetul 32 privește la coerența mântuirii lui Dumnezeu pentru noi. El ne-a dovedit tuturor că neascultarea ne aruncă în închisoarea morții, dar își arată față de toți îndurarea invitându-ne la mântuire.

Pavel este cu cucerit pe de-a-ntregul de „adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu” (33). Vede că gândirea și căile Domnului sunt profunde, nepătrunse, atotcuprinzătoare. Planurile lui merg către toate popoarele, peste toată creația și tuturor le arată îndurarea sa. Gândul acesta este foarte încurajator. Mai întâi, ne face să respectăm planul lui Dumnezeu și să îl prețuim. Apoi, ne stârnește entuziasmul pentru planul puternic al lui Dumnezeu. Nu scenariile apocaliptice ale lumii se vor împlini, nici visurile lor globale sau interplanetare, ci planurile de mântuire ale lui Dumnezeu, prin îndurarea lui. Romani 11 se încheie cu alt verset faimos: „Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin” (36). Știi cântarea care drept cuvinte acest verset? Scrie-le aici, dacă le știi:

.....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

30, Rom 12:1-21, Creștinii slujesc în unitate și iubire, 12:3, 16

Odată cu Romani 12 începe partea sfaturilor practice pentru viața creștină. Aceasta este metoda sau stilul scrisorilor lui Pavel, în general, să le alcătuiască din două părți, una teologică și una practică. Capitolul 12 poate fi numit și capitolul slujirii frățești în Biserică. Ești gata să te pui la dispoziția lui Dumnezeu? Atunci citește atent acest capitol. Are 21 de versete și toate sunt niște diamante prețioase pentru viața creștină.

A. DEIDICAREA TRUPULUI ȘI ÎNNOIREA MINȚII, 1-2

Două lucruri sunt privite cu atenție aici, trupul tău și mintea ta, în relația ta cu Dumnezeu. Trupul trebuie închinat Domnului ca un fel de jertfă activă, vie, plăcută lui Dumnezeu, adică să fac ceea ce îi place lui Dumnezeu. O jertfă moartă, sau care moare, este o jertfă pentru păcat. Jertfele din Vechiul Testament era așa și, bineînțeles, Hristos a murit pentru păcatele noastre. Noi suntem invitați să fim jertfe vii, de mulțumire, de slujire (vezi și Romani 6:11-13). Acesta este răspunsul unei inimi recunoscătoare care dorește să trăiască în îndurarea lui Dumnezeu, prin iertarea lui Hristos. De asemenea, este o slujire logică („slujbă duhovnicească”), care decurge normal din faptul că am fost mântuiți (1).

În al doilea rând, mintea trebuie acordată cu gândirea lui Dumnezeu, nu lăsată să se conformeze schemelor lumii de acum (2). Gândește-te ce subiecte îi preocupă pe oamenii de lângă noi? Cu ce își hrănesc sufletele? Poți să creezi spațiu pentru o gândire proaspătă, curată, care identifică bine voia lui Dumnezeu în nevoile de acum? Nu uita că voia Domnului are trei calități mari: este bună, plăcută și perfectă. Merită – și trebuie – să îți înnoiești mintea, judecată, nu numai garderoba. Identifică câteva direcții în care crezi că ar fi bine să îți înnoiește preocupările minții și direcțiile tale de cugetare:

.....
 .....
 .....
 .....

B. SLUJIRI DIVERSE ȘI COMPLEMENTARE ÎN TRUPUL BISERICII, 3-8

Desigur, slujirea nu poate începe decât cu modestie și cu prețuire pentru ceilalți (3). „Simțiri cumpătate” înseamnă o atitudine echilibrată, bazată pe credința în Hristos și pe darurile primite de fiecare pentru slujire în Biserică. Ce daruri ai tu, poți să le identifici? Pe care le folosești mai mult?

.....
 .....

.....

.....

Iată darurile amintite de Pavel în Romani 12:4-8, profeția (include și predicarea și recitarea de poezii și cântarea: se referă la o comunicare sfântă), administrarea și organizarea (slujba), învățătura biblică (educația, cateheza, explicarea Bibliei), încurajarea (sprijin spiritual și psihologic), dărnicia (lucrări de caritate), conducerea (viziune și coordonarea resurselor), îndurarea (un fel de dărnicie unită cu încurajare și vindecare sufletească). De ce dă Dumnezeu astfel de daruri în Biserica sa? Contribuie ele la unitatea noastră și ne fac să ne simțim ca un trup sau ne dezbinăm pentru că fiecare dorește să arate că el este mai important?

.....

.....

.....

Observă că în vs 3 și 7 apar două referiri la credință. Respectul reciproc trebuie să arate „măsura de credință” (3), iar profeția (comunicarea) trebuie să concorde cu convingerile credinței primite.

C. ÎNDEMNURI BOGATE LA IUBIRE ȘI SLUJIRE CREȘTINĂ, 9-21

Lista din 9-21 este impresionantă. Este ca un colier prețios în care fiecare perlă strălucește cu putere. Aceste îndemnuri dau tonul slujirilor amintite mai sus. Noi trebuie să slujim cu următoarele calități în minte:

- a. cu dragoste sinceră și respectuoasă (9-10)
- b. cu perseverență, zel și rugăciune (11-12)
- c. cu compasiune și bunăvoință (13-16)
- d. cu pace, fără răz bunare, biruind răul prin bine (17-21).

Ia fiecare din aceste domenii și verifică-ți viața în lumina îndemnelor Scripturii. Unde crezi că faci bine și unde crezi că ești deficitar?

.....

.....

.....

Alege-ți un motto din aceste îndemnuri pentru următoarea săptămână și scrie-l pe un card sau pe un semn de carte și pune-l în Biblie. Ce verset ți-ai ales?

.....

.....

.....

Mai

7, Rom 13:1-14, Creștinul respectă țara în care trăiește

Unul din subiectele cele mai fierbinți între creștini, și pentru toți oamenii, de fapt, a fost și rămâne politica. Cum ne raportăm la stat și la autoritățile sale? Cum se încadrează creștinul în sistemul economic al statului, dacă statul nu este un stat creștin sau teocratic – de tip Israel? Ce avem de spus despre taxe? Ce principii guvernează atitudinea noastră ca cetățeni? Cum așteptăm revenirea lui Isus?

A. O ÎNȚELEGERE BIBLICĂ A AUTORITĂȚII STATULUI, 1-4

Oricine, „toate sufletele”, să fie supuse autorităților de vârf ale statului, spune Pavel. Motivul este acesta: structurile de organizare socială și autoritatea vin de la Dumnezeu, sunt ideea lui. Dumnezeu nu încurajează abuzul și prigoana, sau nedreptatea și dictatura, dar ideile de pază, de răsplătire și pedeapsă, reprezintă planul lui ca răutatea intrată în omenire să fie, cumva, ținută sub control. Pavel este foarte curajos și zice „dregătorul este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău”. În al doilea rând, împărățiile omenești – deși Pavel nu scrie și despre aceasta, sunt un fel de imagine a împărăției lui Hristos. Isus se folosește de imaginea împărățiilor omenești când spune pilde despre revenirea sa în glorie și despre masa organizată la nunta Fiului împăratului.

Notează câteva din gândurile discutate la grup. De ce trebuie să arătăm ascultare de autoritățile statului? Include aceasta și militarea pentru legi mai bune? Include această atitudine și răzvrătirea față de abuzuri? Demonstrațiile publice și revoluțiile pentru schimbarea unui regim sunt acceptabile? De ce da și de ce nu?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

B. PARTICIPAREA LA SISTEMUL DE TAXE, 5-7

Pentru Pavel, ascultarea de autorități în ce privește disciplina și corectitudinea vieții sociale, se face nu de frica pedepsei, ci principial, din cauza conștiinței (5). În afară de aceasta, subiectul include și susținerea aparatului administrativ al statului, prin plata taxelor (a impozitelor). Încă o dată, aceasta nu justifică abuzurile, neglijențele și corupția, dar principiul este important: statul nu poate fi menținut activ și puternic, fără plata taxelor, a impozitelor. Un creștin nu trebuie să fie evazionist. În același

14, Rom 14:1-15:7, Creștinii tari și dragostea creștină

După subiectul vieții creștine în statele și administrațiile din diferite epoci (Rom. 13) Pavel se concentrează în Romani 14 pe relațiile și disputele dintre creștini cu privire la regulile generale de viață în Biserică (sărbători, regim alimentar, programe, stil de viață). Este unul din cele mai însemnate pasaje biblice despre libertatea și responsabilitatea creștină.

A. ANALIZĂ OBIECTIVĂ: CREȘTINUL TARE ȘI CREȘTINUL SLAB ÎN CREDINȚĂ

Pavel vorbește despre două categorii de creștini, cei slabi în credință (cu multe reguli de siguranță, cu tendințe legaliste) și despre cei tari în credință (cu puține reguli, cu libertate sufletească și spirituală mare).

Observă cum sunt descriși creștinii slabi în credință:

- au multe întrebări și îndoieli (nesiguranță, temeri)
- au reguli alimentare stricte (doar verdețuri, nu carne, nici vin)
- au multe zile de închinare și datorii religioase (unele zile mai sunt mai importante decât celelalte)
- au tendința de a-i judeca pe ceilalți că nu îl cinstesc pe Hristos cum se cuvine. Judecata creează separare.

De asemenea, creștinii tari în credință, între care se socotește și Pavel (15:1) au și ei caracteristicile lor:

- au o judecată mai principală, dar nu foarte sensibilă la felul în care îi influențează pe ceilalți.
- nu au reguli alimentare stricte, cred că pot mânca de toate
- nu fac deosebire între zilele săptămânii (cred că sunt la fel)
- au tendința de a-i disprețui pe cei cu multe reguli și temători. Disprețul creează frustrare și ocazii de greșeli, presiune.

Fă o analiză a preferințelor tale și vezi în ce categorie de creștini te încadrezi, creștin slab sau creștin tare:

mâncare	Ce mâncăruri preferi? De ce?	Ce mâncăruri eviți? De ce?
băutură	Ce băuturi folosești? De ce?	Ce băuturi eviți? De ce?
sărbători	Ce sărbători ții și cum? De ce?	Pe care sărbători le consideri importante și pe care nu? De ce?

activități la biserică	În câte zile din săptămână vii la Biserică? Care zile le consideri speciale și de ce (post, întâlniri, rugăciune, etc)?	În câte zile ești în implicat în activități legate de viața Bisericii, dar nu la Biserică propriu-zis? De ce? Ai zile speciale sau toate sunt la fel?
Poziții și atitudini	În ce ești tentat să îi judeci pe alții că nu sunt sfinți ca tine în cultură, cărți, filme, muzică, haine, misiune, rugăciune, cor etc.?	În ce ești tentat să îi privești de sus pe cei ce au vederi înguste cultură, cărți, filme, muzică, haine, misiune, rugăciune, cor etc.?

B. CELE ȘAPTE PRINCIPII DE CREDINȚĂ ȘI VIAȚĂ PRACTICĂ DIN ROMANI 14

P1. Toți trăim pentru Domnul nu pentru noi înșine (7-8).

P2. Toți vom da socoteală la judecată despre noi lui Dumnezeu, și vom fi judecați de Hristos (10, 12).

P3. Nimic din lucrurile date de Dumnezeu nu este necurat în sine, toate sunt curate (14, 20).

P4. Fii atent la stilul de viață pentru că Împărăția lui Dumnezeu este viață în Duhul Sfânt (dreptate, pace bucurie), nu constă în dispute despre regimuri alimentare și sărbători (17-18).

P5. Să ținem tare la lucrurile care aduc zidire și pace și să urmărim perseverent (19).

P6. Este important ca fiecare să facă ce este sigur că este bine, altfel tot ce se face cu inima împărțită este un păcat (23).

P7. Încredințările și siguranțele personale în privința stilului de viață, sunt importante și personale, nu trebuie impuse și altora (22-23).

C. CELE ȘAPTE REGULI DE PURTARE BUNĂ UNII CU ALȚII

Regula 1, a buneii primiri: Primește bine pe cel slab în credință, fără să provoci discuții despre lucrurile unde are îndoieli (1)

21, Rom 15:8-33, *Importanța planificării în lucrarea misionară*

A. DATORIA RĂBDĂRII SLĂBICIUNII ALTORA ȘI A SLUJIRII LOR, 1-3

Pavel scrie aceste rânduri creștinilor „tari” în credință din Biserică: „suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine” (1). Se mai poate traduce și „se cuvine”, adică trebuie să facem și noi, la rândul nostru, ce a făcut Hristos. Aceasta înseamnă că avem o datorie sfântă: să îi înțelegem pe cei din jur și să le slujim, ca să le fim plăcuți și să îi ajutăm să crească (2). Așa a făcut Hristos și ne-a slujit pe noi, cei slabi în comparație cu El (3). Cum crezi că îi poți sluji pe cei mai sensibili sau mai slabi în credință decât tine?

.....
 .....
 .....

B. SCRIPTURA NE AJUTĂ SĂ AVEM PERSEVERENȚĂ, CURAJ, UNITATE, 4-7

Citește descrierea Scripturii din 2 Timotei 3:16-17, „toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”. Observă asemănările și deosebiri față de ce se spune în Romani 15:4, „Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.” Cuvântul „mângâiere” poate fi tradus și ca „îndemn” sau „încurajare”. Notează, deci, care este scopul inspirației și scrierii Scripturii pentru viața noastră.

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

Dumnezeu însuși este numit cu aceste cuvinte „Dumnezeul răbdării și al mângâierii” (5), adică „Dumnezeul răbdării și al încurajării”. Scopul acestor lucrări este să ajungem să trăim în unitate (să avem aceleași simțăminte unii față de alții), să îl slăvim în unitate pe Dumnezeu (6), să ne acceptăm unii pe alții (7). Aceasta este lecția lui Hristos pentru noi. Biserica trebuie să crească, și anume în unitate, în acceptare reciprocă, nu în diviziune, în respingere unii față de alții. Cum îți îndeplinești tu această chemare și slujire?

C. UNITATEA BISERICII SE VEDE ÎN BUNĂTATE, CUNOAȘTERE ȘI ACCEPTARE, 8-14

Prin lucrarea sa, Hristos a venit din poporul Israel și ne-a adus și nouă făgăduințele lui Dumnezeu și credințioșia lui (8), bucuria lui (10), nădejdea lui (12-13). Vs. 13 îl numește din nou pe Dumnezeu, „Dumnezeul nădejzii”. Este important să fim tari în nădejde (13) și în unitate. Unitatea Bisericii se vede în bunătațe, cunoaștere și acceptare, unii de către alții (14). Cum crezi că aceste îndemnuri i-a ajutat atunci pe romani și pe evrei, pe creștinii „tari” și pe cei „slabi” să se împace în cadrul Bisericii și să se slujească unii pe alții? Cum ne ajută pe noi?

.....

.....

.....

D. VIZIUNEA LUI PAVEL ÎN SLUJIREA EVANGHELIEI, O INSPIRAȚIE PENTRU NOI, 15-33

Pavel a vestit evanghelia cu credințioșie (scumpătate, vs. 16), ca și popoarele păgâne (neamurile), să devină o „jertfă bine primită, sfințită de Duhul Sfânt” (16), ascultători de El (18). Ce legătură vedeți între Romani 15:16 și Romani 12:1, unde suntem chemați să ne aducem trupurile ca o jertfă plăcută lui Dumnezeu?

.....

.....

.....

.....

Observă că, deși a lucrat mult, lauda lui Pavel se bazează pe ceea ce a făcut Hristos prin el (17-18). Cum lucrează Hristos prin noi? Uită-te, apoi, la resursele misiunii din Biserica primară în vs. 18-19: cuvintele evanghelistului, faptele evanghelistului, puterea semnelor și a minunilor lui Dumnezeu, puterea Duhului Sfânt. Care din ele sunt valabile și astăzi, de ce și cum?

.....

.....

.....

.....

Versetele 15:19-20 ne oferă o temă de meditație importantă. Pavel spune că a încercat să vestească Evanghelia „acolo unde Hristos nu fusese vestit”, ca să nu zidească „pe temelia pusă de altul”. Ce nume ai da acestui principiu de misiune? Cum am putea să ținem seama de el astăzi? Mai este la fel de relevant cum a fost atunci?

În final, observăm că viziunea lui Pavel despre Biserică, include ajutorarea credințioșilor săraci, în nevoie (26-27), și rugăciunea pentru paza misionarilor în lucrarea lor (30-32).

28, Rom 16:1-27, Importanța legăturii frățești și evanghelia

În finalul Epistolei către Romani, apostolul Pavel scrie multe salutări către cunoștințele sale din Roma, unii fiind prietenii săi pe care îi știa încă din Efes. Deși mulți sunt greci, iar unii evrei, găsim în aceste salutări foarte multe nume latine, ceea ce era și de așteptat. Astfel, mulți romani au primit evanghelia și mulți greci. Despre trei dintre ei aflăm că s-au întors foarte devreme la Hristos: Epenetos este primul creștin din Asia, adică Turcia de azi (5), iar Andronic și Iunias, cu nume grecesc și latin, sunt rudele lui Pavel și au venit la Hristos chiar mai înainte de Pavel (7; ei sunt numiți și „apostoli” și au fost și ei în închisoare pentru Hristos).

Observăm, de asemenea, detalii importante despre lucrătorii bisericii de atunci (aveau diaconi, diaconițe, apostoli de tipuri diverse, misionari), despre viața bisericilor (uneori erau prizoniți, aveau nevoie de unitate și dragoste, de slujire și colaborare, de relații corecte cu statul, etc) Bisericile se adunau în casele diverselor familii, o singură Biserică în mai multe grupuri de case (sau mai multe Biserici). Citim și câteva date despre rudele lui Pavel (informații unice, în această privință).

Observăm, în același timp, expresiile frumoase cu care Pavel se referă la ei toți: ei sunt numiți colaboratori harnici, muncitori, care s-au ostenit mult alături de el în lucrare, sunt oameni preaiubiți. Limbajul de aleasă prețuire este unul din lucrurile clare pe care trebuie să le învățăm și noi, de aici, în relație cu frații și surorile din Biserică.

A. PAVEL ȘI LUCRĂTORII BISERICII DIN ROMA (1-2, 3-4, 5-6, 12, 20-23)

Ce slujbă avea sora Fivi (Fibia)? De ce era această slujbă importantă atunci? Are ea sens și acum? Ce rol au femeile în lucrarea din Biserica noastră?

.....

.....

.....

.....

De ce avea Pavel o relație foarte apropiată cu Acuila (Acvila) și Priscila (diminutiv de la Prisca, adică „prințesă”)? În ce feluri au avut ei ocazia să se ajute unii pe alții?

.....

.....

.....

.....

Cine erau rudele lui Pavel și cine au fost cei care s-au purtat ca niște adevărate rude pentru el (3-4, 7, 11, 13, 21)? De ce este important să menținem relații apropiate și frumoase cu cei din familie, în Biserică?

.....
.....
.....
.....

Observați cum își descrie Pavel slujitorii în Romani 16. Notați toate aprecierile lui pentru slujitorii săi (tovarăș de lucru, mulțumiri, aprecieri, etc.). Cum știi să îți arăți aprecierea față de cei care lucrează cu tine în Biserica Domnului?

.....
.....
.....
.....

Cine erau cu Pavel, atunci când a scris scrisoarea către Romani (20-23)? Ce slujbă au avut ei? Ai avut și tu ocazia să fii de folos cuiva într-o misiune specială?

.....
.....
.....
.....

B. AVERTIZĂRI DESPRE UNITATEA ȘI ÎNVĂȚĂTURA BISERICII, 17-20, 24-25

Ultimele cuvinte dintr-o scrisoare arată care au fost și rămân subiectele foarte importante ale scrisorii. Pavel le dă câteva îndemnuri importante. El le atrage atenția să nu se mai certe unii cu alții, adică evreii creștini cu romanii și grecii creștini. De asemenea, le atrage atenția să se ferească de cei care aduc învățături străine, false, care nu îi slujesc lui Hristos, ci caută câștig pentru propria lor burtă (17-18, „pântece”).

În care alte scrisori din Noul Testament mai suntem sfătuiți să ne ferim de învățătorii falși? Pot ei să aducă dezbinare în Biserică?

.....
.....
.....
.....

Citește sfatul din Romani 16:19, „doresc să fiți înțelepți în ce privește binele, și proști în ce privește răul”. Ne spune Pavel să fim naivi sau vrea să transmită altceva, să nu devenim prea pricepuți sau versați în a face rău cuiva?

.....
.....
.....
.....

Biserica Baptistă Sfânta Treime Bucuresti